Țara noastră aur poartă, noi cerșim din poartă-n poartă

BÂRFE POLITICE ÎN ACTUALITATE 14 pag

AMNISTIA UNOR FAPTE PENALE – O NECESITATE A PERIOADEI ACTUALE 2 pag

DURERILE „FACERII“ CAPITALISMULUI ROMÂNESC 4 pag

PAGINI UITATE... DIN ISTORIA PITEȘTIULUI, DATE PENTRU PUBLICUL TÂNĂR ȘI „NEȘTIUTOR“ 8 pag

REFLECTOR argeșean

ZIAR DE ATITUDINE, ANALIZE, INVESTIGAȚII ȘI DEZVĂLUIRI

Director: **Dumitru BOȚILĂ** ● Anul XII - **Nr. 312** - 20 pagini - tiraj 1.000-5.000 ex. ● **27 octombrie - 17 noiembrie 2015** ● 2 lei ●

„Art. 1 din Constituție: România este stat național, suveran și independent, unitar și indivizibil“

...DE LA DECEBAL LA CEAUȘESCU, ILIESCU ȘI PÂNĂ LA TEMUTUL DRAGNEA 5 pag

PIERDEREA FUNDAȚIEI EMANUIL GOZSDUM - UN EXEMPLU TIPIC DE TRĂDARE ȘI PROSTIE ROMÂNEASCĂ 16 pag

EDITORIAL

CUM ACOPERĂ DOAMNA CODRUȚA KOVESI GREȘELILE UNOR PROCURORI?

Apariția DNA în anul 2005 din inițiativa fostului ministru Monica Macovei, a generat în ultimii 10 ani o altă abordare privind rolul Ministerului Public din secțiunea a II-a art.131 din Constituția României. Doamna ministru Macovei a dorit și probabil că a reușit să deturneze baza legală constituțională a Ministerului Public reprezentat de "Instituția Parchetelor", iar începând cu anul 2015, "PE CAI MARI" a fost înscăunat la Cotroceni domnul președinte "etnic german"- Klaus Iohannis Verner. Dacă până la această dată capitalismul românesc a funcționat "șchiopătând", începând din acest an, capitalismul românesc "a fost împiedicat" precum "calul în căpăstru" care avea ochii acoperiți. Dacă timp de 24 de ani "mirajul capitalismului" era un deziderat și o dorință de la micul copil până la persoanele în vârstă, după 01 ianuarie 2015 actul fundamental Constituția a fost deturnat prin "spargerea instituției Parchetului" în două: Parchetul cel mai important fiind DNA, care a început să fie adulat de majoritatea cetățenilor și Parchetul Mare care se ocupă "mult de găinării". Aceasta în condițiile în care, la art.131 alin.1, se precizează "în activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor". Până aici, totul bun și la obiect. Realitatea însă pe terenul societății românești, în activitatea "marelui Parchet" din art.131, s-a desprins "copilul minune" al justiției care a primit numele de DNA, și care peste noapte, printr-un referat al ministrului Monica Macovei, s-a desprins din cadrul constituțional, nemaifiind în subordinea și autoritatea ministrului justiției, așa cum precizează art.132. Drept urmare, încălcarea gravă a Constituției de către procurorul general DNA este evidentă, pentru că în ultimii ani, mijloacele media nu au prezentat vreo informare cu privire la activitatea DNA, în cadrul Ministerului Justiției. Chiar și bugetul alocat DNA, este cheltuit în secret doar din pixul și aprobarea doamnei procuror general Kovesi. Este foarte adevărat că așa zisul "capitalism de cumetrie", iar noi, în ziar, i-am spus "capitalismul proletar", a făcut greșeli capitale datorită faptului că după 1990, România fiind cuprinsă de "anarhia revoluționară", a considerat că cetățenii au dreptul să facă orice doresc. În consecință, clasa politică românească, singura vinovată de dezastrul economic, politic și militar din ultimii 25 de ani, a considerat că trebuie să "se îngrașe" prin devalizarea economiei românești datorită "imboldului" venit de la Bruxelles, care a stabilit că statul român ar trebui să dispară într-un viitor foarte apropiat, iar prin măsurile impuse de acesta, România să devină "o provincie" în cadrul Uniunii. Numai că, se pune problema cine conduce în Uniune? România în niciun caz prin cei 33 de europarlamentari care aleși de partide prin grade de rudenie, nu au altă menire decât să ridice mâna și să aprobe fără murmur deciziile venite de la UE. De fapt, că acest lucru este adevărat, este prezis și întărit de însăși savantul rus Bukovski care spunea: "UE nu este altceva decât un nou URSS". Pe fondul acestui deziderat, prin actul de la 01 ianuarie 2007, Traian Băsescu a semnat "actul capitulării statale a României". Ca urmare, a modificării prin referendum în 2003 a prevederilor Constituției de către "șarlatanul" fost premier, Adrian Năstase, evenimentele recente dovedesc fără echivoc că România nu mai contează ca stat, devenind principala victimă într-un eventual conflict între marile puteri dominante în lume, SUA și Rusia. Am făcut această digresiune în timp, pentru a analiza motivele pentru care DNA anul 2015 a fost revitalizată precum "Pasărea Phoenix din cenușă". Acum, aproape peste noapte, după ce 10 ani a stat în letargie neluând în seamă sesizările penale pe care ziarul Reflector Argeșean le-a făcut începând cu anul 2007 prin devalizarea unor obiective importante ale economiei românești. Amintim în acest sens, distrugerea Fermei Schiau de la Bascov. Amintim distrugerea investiției privind calea ferată Mâncești-Rm. Vâlcea, unde în 1996, Guvernul României a alocat firmei italiene Secol suma de 300 mil. dolari pentru punerea în funcțiune al acestui tronson de cale ferată care leagă capitala printr-un drum mai scurt de Transilvania și restul Europei. Iar faptele sesizate de acest ziar care are ca obiect "anchete, investigații, dezvăluiri", procurorii DNA în frunte cu doamna procuror general Kovesi, nu le-a dat curs clasând aceste sesizări. Motivul ultimul prin dosarul 352/P/2015 este de-a dreptul scandalos și chiar penal. Aceasta datorită faptului că în dispozitivul ordonanței de clasare din data de 31 august 2015, ordonanță semnată de șeful de birou Vartic Marius Cătălin de la DNA, precizează scandalos pentru opinia publică: "deoarece faptele nu sunt prevăzute de legea penală". Să nu se supere domnul procuror Vartic, dar și domnul procuror Claudiu Dumitrescu care întărește prin semnătura domniei sale că sesizarea făcută în cursul anului 2015 prin revenire la

(continuare în pagina 6)

Propunerile noastre pentru LOTO 6/49: 22 17 5 42 31 19

Citește-l și dă-l mai departe!

SERIAL

AMNISTIA UNOR FAPTE PENALE – O NECESITATE A PERIOADEI ACTUALE

În 25 de ani de la Revoluţie, s-a mers prea departe cu dezvoltarea Capitalismului de tip românesc când, din "proletarii săraci" din perioada de dictatură socio-comunistă, majoritatea dintre români au dorit repede să ajungă "capitalişti prosperi". Ne punem în schimb întrebarea: cu ce preţ? Este adevărat că s-au primit „imbolduri şi semnale" din partea marilor puteri occidentale că la ei s-a putut. Numai că, din nou întrebarea: dar în ce timp? Răspunsul este: în sute de ani. Pe timpul acela, la ei funcţiona "ghilotina" la francezi şi "galerele" la englezi, spanioli, portughezi, etc. Pe timpul nostru actual, americanii şi puterile mari europene au inventat şi au promovat cu succes un altfel de "galere şi ghilotine", respectiv DNA – care a început timid prin înfiinţarea de către Năstase a PNA (Parchetul Naţional Anticorupţie). Sigur că acest DNA sau PNA funcţionează într-un singur sens, doar pentru capitaliştii români, nu şi pentru capitaliştii occidentali care prin firmele multinaţionale sunt "ocrotiţi" sau, cum este la modă, "acoperiţi". La ei, începuturile capitalismului "s-au civilizat" prin forţă, în schimb la noi, pentru că nu aveam legi ferme, capitaliştii noştri s-au civilizat prin "anarhie" revoluţionară. Timp de aproape 25 de ani capitalismul românesc – cum ar fi fost necesar, nu s-a putut dezvolta liber, chiar cu sprijinul statului. Ba mai mult. A primit lovituri mortale de la marile concerne economice din occident care în lupta dintre ele au primit încă de la început sprijinul statal şi eu s-au dezvoltat, iar teoria capitalistă denumită "economia de piaţă", la ei a funcţionat. În schimb, la noi a funcţionat haotic un capitalist rapace, chiar sălbatic, alimentat de lipsa de sprijin a statului, care şi-a lăsat întreprinderile până atunci profitabile, construite prin suferinţa românilor, pradă influenţei puterilor occidentale, pentru ca aceste întreprinderi să fie cumpărate pe preţuri de nimic, uneori chiar pentru un dolar, cu scopul declarat mincinos de a deveni profitabile. Sigur că profiturile nu erau la românii care le-au muncit, profiturile erau la marile concerne care au invadat economia românească precum ciupercile după ploaie. Păguboasa doctrină emisă de "emanatul evreu" Petre Roman şi transilvăneanul Ion Raţiu care a fugit la terminarea războiului, venind imediat după 22 decembrie "să mulgă" munca românilor în folosul marilor puteri occidentale. În aceste condiţii, începând cu 1990, după ce l-au "împuşcat pe împuşcatul" atunci când nu a mai avut nevoie de el pentru că îşi plătise datoriile, s-a dezvoltat rapid noţiunea economică de "proletarul capitalist" sau "capitalismul proletar", acesta fiind un român sărac sau poate de mijloc care a încercat şi el să se capitalizeze. Dar cum. Furând din întreprinderile unde lucra de la femeia de serviciu până la director, de la şuruburi şi mici piese pe care apoi stând la vamă chiar şi 2-3 zile, să-şi vândă marfa în primul rând în Turcia care de la început şi-a deschis graniţele atât pentru mărfuri cât şi pentru femeile de talie uşoară. După ce au făcut ceva bani, a urmat perioada neagră a "capitalismului proletar evoluat" condus cu mare ştiinţă de fostul premier Năstase. Domnia sa a dat un imbold nemaiîntâlnit în perioada 2000-2004 la "marea furăceală proletară" când s-au pus pe picioare: Voiculeştii, Tenderii, Becalioţii, precum şi alte familii conduse de "ţărăniştii cu caltaboş" şi până la "liberalii patricieni" care ne-au dat lovitura de graţie prin două vânzări care au atârnat greu în economia românească: Romtelecomul şi Petrolul. Primul a ajuns la falimentarii greci, respectiv la stat şi nu la particulari, iar cel de-al doilea a ajuns la cea mai săracă ţară din Europa, fără petrol, Austria. De aceea, credem că blestemul românesc trebuie să-l urmărească pe Dinu Patriciu şi dincolo de moarte. Tot acest fenomen a fost supervizat din umbră de conducătorii UE şi stăpânii lor americani care aşa cum spunea Adrian Năstase, preţul plătit pentru intrarea în NATO a fost vânzarea petrolului. Cum ar spune românul: "şi... şi cu banii luaţi". Aceasta pentru că în decursul istoriei, nimeni nu ne-a atacat vreodată decât în 1916 ungurii cu nemţii şi în 1913 bulgarii cu nemţii. Toate aceste fenomne au avut loc datorită unor interese venite tocmai de la Bruxelles, după ce marile puteri au "spart zidul Berlinului" la 9 noiembrie 1989. Aceste mari puteri au avut interes în a cultiva "anarhia" prin lovitura de stat bine organizată şi din timp plănuită de cancelariile occidentale. Acestea aveau interes de peste 200 de ani să pătrundă către est pentru că "le miroseau" marile bogăţii ale Imperiului Rusesc. În acest context, era absolut obligatoriu pentru atingerea scopurilor lor să urmeze o perioadă de anarhie revoluţionară în care au fost împinşi "tineri fără minte", cum de altfel s-a întâmplat acum în turul II al alegerilor prezidenţiale când aşa, în scurt timp, sute de mii de tineri, unii din ei aflaţi ca "pierde-vară" în occident, şi-au adus aminte de ţara lor dragă România, unii din ei nemaifiind de foarte mulţi ani la votul majorităţii din ţară. La acest exod de vot, un patriotism destul de subţire i-a dat viaţă "baba noastră dragă" Monica Macovei acre şi-a descoperit vocaţia de prezidenţiabil şi neavând bani de publicitate, nu a făcut altceva decât să butoneze prin Facebook şi alte mijloace de socializare, impunând în primul tur un procent de 4% dintre "butonabili autohtoni" care au votat-o fără a avea vreun merit. Singurul merit a fost acela că a descoperit încă din 2005 "placa independenţei justiţiei" căreia aceasta, ca ministru, nu i-a dat consistenţă. De ce? Pentru că şi oamenii din justiţia românească de după 1990, făceau parte şi ei din "proletarii justiţiabili".

„Furăceala" ridicată la rang de lege sau „FĂRĂDELEGE"

Micii "proletari capitalişti" au devenit peste noapte marii "furăcioşi capitalişti". Toţi au dat iama la furat, începând cu poliţiştii din toate gradele, justiţiabilii de la procurori până la bătrânii judecători, de la sergenţi-majori până la generali cu diplomă, nemaivorbind de: Maria, Gherghina, Monica, Gheorghe şi Vasile, majoritatea dintre ei făcând negoţ din Turcia cu blugi care le-au adus rangul de "capitalişti prosperi" precum: Vântu, Becali şi Compania. Aceşti "mici furăcioşi" deja aveau în sânge inoculat de veacuri, câteva năravuri de pe timpul turco-fanarioţilor, iubitul şi "tradiţionalul ciubuc". Aceştia au făcut ce ştiau mai bine, din moşi strămoşi. Au dat ciubucuri în dreapta şi în stânga, iar în schimb, primind şi ei "ciubucul dătător de viaţă capitalistă", care nu avea "miros" dar purta un nume devenit drag tuturor cetăţenilor din faşă până la barba albă. Acest nume circula peste tot şi se numea "INVESTITOR", iar ca recunoaştere a nobleţii, i-a dat numele de investitor occidental. Aceştia au dat, ("Dumnezeu fie lăudat"), iar "proletarii capitalişti" au primit. Dumnezeu i-a blestemat. De ce? Pentru că americanii şi marile puteri din vestul Europei simţeau că aceşti proletari capitalişti le vor submina afacerile lor în România, drept urmare profitul lor va fi mai mic. De aceea, au pus la punct două instituţii pur româneşti, pe numele lor PNA, apoi DNA, care au apărut aşa, peste noapte, printr-o lege, fărădelege, impusă de la Bruxelles-ul nostru drag. Aceste instituţii de coerciţie au început mai întâi timid "vânătoarea de proletari capitalişti" care, văzându-se peste noapte bogaţi, chiar depăşind pe confraţii lor occidentali, şi-au tras femei frumoase ca neveste, lăsând femeile cu care au împărţit mulţi ani suferinţele, plimbându-se prin cele mai exotice locuri de pe planetă, ca un adevărat capitalist occidental, când în realitate el nu era decât un "amărât de proletar capitalist mai răsărit". Deja în anul 2004, proletarul capitalist românesc ajunsese la apogeu. Drept urmare, "unchiul Sam de la Washington", exasperat de rapiditatea acestor proletari, a făcut "pe dracu în patru" şi l-a uns tot peste noapte, ca preşedinte, pe luminatul proletar Traian Băsescu. Domnia sa, (deşi avea în sânge de când purta frumoasa uniformă de "căpitan de cursă lungă") "mica furăceală" practicată în porturile lumii şi desăvârşită în Portul Constanţa, peste noapte s-a spălat de păcate, a ajuns un "mesia al păcătoşilor" sau un fel de BARABA de tip românesc, punându-se imediat în slujba "împăraţilor occidentali".

Apariţia „Capitalismului de tip Băsescian"

În anul 2004, domnul preşedinte Băsescu a ridicat "ţepe ipotetice" în Piaţa Victoriei. Dar împotriva cui? A colegilor "proletari capitalişti" din rândul cărora şi el a parvenit. Spun acest lucru, pentru că şi el, ca majoritatea românilor, a beneficiat de "beneficierile cuponiadei", lansate de Nea Nicu Văcăroiu, "trăgându-şi proletar" o făbricuţă de lapte la Constanţa, punând mâna pe fostul ICIR. După ce s-a "zmiorcăit" puţin după "dragul său Stolojan", probabil de emoţie, pentru că acesta a plecat prea repede, lăsându-l pe el la cârma României pe atunci foarte bogată. Aceasta când o va lăsa săracă în cei zece ani de domnie proletară. La îndemnul stăpânilor săi americani a început să-i înţepe pe toţi proletarii îmbogăţiţi, creându-le bogate dosare doar datorită faptului că şi aceştia au dorit să se căpătuiască după ce stăpânii de la Bruxelles şi-au luat partea leului. Urmaşul lui Decebal acum purtând numele de Traian de Mulfatlar, avea să se îmbogăţească prin aceleaşi metode demne de un proletar capitalist. La început s-a dorit a fi un om ca oricare

(continuare în pagina 3)

(urmare din pagina 2)

altul, frecventând petrecerile ori de unde putea obţine vreun vot, apoi a început greaua problemă a încuscririlor. Drept urmare, pe EBA a făcut-o Europarlamentar, cu sprijinul unui oarece partid care în final l-a abandonat. Pe fata cea mare Jana a dat-o de nevastă unui Făt-Frumos care cânta la cobză, pentru ca apoi, după ce s-a săturat de ea, să devină soţia unui avocat care recent, "i-a tras" lui Traian al doilea nepoţel. Domnul preşedinte, având năravul din fire, "şi-a tras" case, terenuri la Nana, şi-a împroprietărit rudele apropiate, i-a făcut protejatei sale un partid "de tip proletar", iar în prezent, stând la umbra Cotrocenilor, îşi duce traiul de azi pe mâine alături de distinsa şi modesta doamna Maria. Sigur că preşedintele nostru, în cei 10 ani, a fost un servitor obedient "cauzei capitalismului mondial". În aceste condiţii, şi-a îndrumat "supuşii tineri" să plece din ţara mamă, dorind ca în România să rămână doar ţiganii şi proştii mai bătrâni, pentru ca aceştia să nu moară de foame, trăind cu coşul zilnic stabilit de Ministerul Muncii la doar 300 lei, respectiv vreo 50 de euro. Şi când te gândeşti că "proletarul capitalist" Traian Băsescu a ajuns "pe valul schimbărilor" în 2004 cu sloganul: "Să trăiţi bine"! Sigur că foaret bine a trăit el când la reşedinţa de la mare, când la cea din Predeal, când în mijlocul ungurilor, în reşedinţa de la Covasna, sau prin pelegrinările cu maşina şi elicopterul, pe unde nimeni nu s-ar fi gândit.

De ce este nevoie de o amnistie urgentă şi irevocabilă?

Aşa cum spuneam, "politica Băsesciană" a avut la bază distrugerea capitalismului autohton, deşi acesta era aproape muribund, după lovitura dată în 11 iunie 1948. Domnul preşedinte s-a făcut că nu ştie că peste 95% din economia românească nu mai este românească, se află în mâna multinaţionalelor. Ceea ce este mai rău, este faptul că proletarii capitalişti, dorind şi ei să simtă gustul dulce al îmbogăţirii cu orice preţ, au vândut tot, la indicaţia celor care ne conduc la Bruxelles şi care ne impun prin FMI tot ce să vindem, cui şi la ce preţ. Românii în schimb, trăiesc în boli şi suferinţe, aşa cum spune poezia lui Coşbuc: "Flămând şi gol fără adăpost,/ Mi-au pus pe umeri cât ai vrut,/ Şi m-ai scuipat, şi m-ai bătut,/ Şi câine eu ţi-am fost". Micul capitalist care a încercat să se ridice deasupra "rahatului capitalist mondial", i s-a dat în cap (vezi cazul Penescu, Solomon, Voiculescu, Becali, ş.a.). În ultimii câţiva ani, presiunea externă împotriva capitalului a căpătat noţiunea de "vendetă politică a dreptei împotriva stângii" acuzată în prezent că sprijină politica Rusiei. Drept urmare, puşcăriile sunt înţesate de "capitalişti proletari", iar în locul lor s-au înmulţit ca ciupercile capitaliştii occidentali. Credem că în nici o ţară din Europa şi din lume nu mai există în perioada de pace un număr atât de mare de conducători politici, şefi ai unor instituţii de deconcentrate, iar în prezent, din cei peste 7000 de primari, câteva sute au dosare penale şi sunt cu câte un picior în uşa puşcăriilor de tip capitalist. Cei care în prezent conduc instituţiile deconcentrate, stau cu teama nopţii că la uşa lor vor apărea "teribilii mascaţi" bine antrenaţi, bine echipaţi, gata oricând să tragă chiar cu pistolul dacă încerci să te opui. În prezent s-a reinventat "duba neagră" doar pentru capitaliştii proletari români. Capitaliştii occidentali stau bine-mersi în ţările de origine, punând să conducă pe câte un amărât de român care pune şaua pe angajaţi plătindu-i pe aceştia cu sume deosebit de mici dacă ar fi muncit în ţările de origine. Având sprijinul unor lachei politici româneşti, s-a modificat codul penal care nu suflă o vorbă de "duba neagră" practicată de DNA la fel ca perioada de tristă amintire când funcţiona Directiva NCVD a lui Stalin din 1947. Acesta este capitalismul Băsescian pe care ni-i l-au hărăzit stăpânii de la Bruxelles, în dorinţa lor de "a-i pune cu botul pe labe" pe capitaliştii autohtoni.

DUMITRU CÂRCENI

EXTRAS DIN NOUL C.P.P. – PENTRU ŞTIINŢA PUBLICULUI

În cuprinsul perioadei de aplicare a noului C.P.P „unii procurori", probabil prin exces de zel, au încărcat flagrant prevederile legale privind libertăţile constituţionale ale cetăţeanului care „cu voie sau fără de voie", a încălcat legea din punct de vedere al procurorilor şi al organelor de cercetare penală. Mijloacele media sunt bulversate anul acesta de cazuri celebre precum: Udrea, Cocoş, Sorin Oprescu, Alina Bica şi alţii pe care procurorii i-au anchetat şi arestat uneori chiar cu încălcarea legii şi a prevederii ei „prezumţia de nevinovăţie". Deşi în N.C. P.P la Art nr. 77 si nr. 78 sunt stabilite legal care persoană procurorul „o poate considera suspectă". De ce? Pentru că legiuitorul a stabilit termenul „bănuială rezonabilă" că a săvârşit o faptă prevăzută de legea penală. Este adevărat că lupta pentru obţinerea de foloase materiale în perioada ultimilor 20 de ani a creeat prejudicii importante în primul rând statului român şi după aceea cetăţenilor. Drept urmare, la indicaţiile „Guvernului de la Bruxelle" şi al altor „indicaţii", a început o muncă importantă a procurorilor dintre care se detaşează procuroii D.N.A. pentru aflarea adevărului. Numai că, aşa cum arată mijloacele media şi chiar unele publicaţii de presă internaţionale, „se pare că procuroii" au cam sărit calul în ceea ce priveşte respectarea libertăţilor cetăţeneşti. Tot aşa este de adevărat că şi judecătorii de libertăţi cetăţeneşti, în „prima instanţă" au acceptat cu multă uşurinţă unele probe ale procurorilor pentru arestarea celor pe care procurorii i-au considerat vinovaţi. De aceea, în ultima perioadă de timp chiar „indicaţiile venite de la Bruxelle" au generat „temperarea unor procurori" în ceea ce priveşte vinovăţia certă a unor persoane cercetate cu precădere din partea celor care „au creat plus valoare pentru economia românescă", cetăţeni bine pregătiţi economic care în decursul afacerilor au săvârşit şi unele erori penale, dar trebuie spus că ei au fost cei care în 2015 au pus economia pe roate, încât România, la sfârşitul acestui an să aibă cea mai performantă economie din Europa. De aceea ziarul „Reflector Argeşean" a considerat că se impune aducerea la cunoştiinţă a opiniei publice a unor prevederi a N. C. P.P statuate în articolele 138, 139, 140, urmând ca în numărul viitor să se continue prevederile cu privire la „supravegherea tehnică".

Metode speciale de supraveghere sau cercetare

Art 138. Dispoziţii generale. (1) Constituie metode speciale de supraveghere sau cercetare următoarele:

a) interceptarea comunicaţiilor ori a oricărui tip de comunicare la distanţă;
b) accesul la un sistem informatic;
c) supravegherea video, audio sau prin fotografiere;
d) localizarea sau urmărirea prin mijloace tehnice;
e) obţinerea datelor privind tranzacţiile financiare ale unei persoane;
f) reţinerea, predarea sau percheziţionarea trimiterilor poştale;
g) utilizarea investigatorilor sub acoperire şi a colaboratorilor;
h) participarea autorizată la anumite activităţi;
i) livrarea supravegheată;
j) obţinerea datelor generate sau prelucrate de către furnizorii de reţele publice de comunicaţii electronice ori furnizorii de servicii de comunicaţii electronice destinate publicului, altele decât conţinutul comunicaţiilor, reţinute de către aceştia în temeiul legii speciale privind reţinerea datelor generate sau prelucrate de furnizorii de reţele publice de comunicaţii electronice şi de furnizorii de servicii de comunicaţii electronice destinate publicului.

....

(4) Prin sistem informatic se înţelege orice dispozitiv sau ansamblu de dispozitive interconectate ori aflate în relaţie funcţională, dintre care unul sau mai multe asigură prelucrarea automată a datelor, cu ajutorul unui program informatic.

(5) Prin date informatice se înţelege orice reprezentare de fapte, informaţii sau concepte sub o formă adecvată prelucrării într-un sistem informatic, inclusiv un program capabil să determine executarea unei funcţii de către un sistem informatic.

(6) Prin supraveghere video, audio sau prin fotografiere se înţelege fotografierea persoanelor, observarea sau înregistrarea conversaţiilor, mişcărilor ori a altor activităţi ale acestora.

(7) Prin localizare sau urmărire prin mijloace tehnice se înţelege folosirea unor dispozitive care determină locul unde se află persoana sau obiectul la care sunt ataşate.

(8) Prin percheziţionarea trimiterilor poştale se înţelege verificarea, prin mijloace fizice sau tehnice, a scrisorilor, a altor trimiteri poştale sau a obiectelor transmise prin orice alt mijloc.

(9) Prin obţinerea datelor privind tranzacţiile financiare ale unei persoane se înţelege operaţiunile prin care se asigură cunoaşterea conţinutului tranzacţiilor financiare şi al altor operaţiuni efectuate care urmează să fie efectuate prin intermediul unei instituţii de credit ori al altei entităţi financiare, precum şi obţinerea de la o instituţie credit sau de la altă entitate financiară de înscrisuri ori informţii aflate în posesia acesteia referitoare la tranzacţiile sau operaţiunile unei persoane.

....

(13) Prin supraveghere tehnică se înţelege utilizarea uneia dintre metodele prevăzute la alin. (1) lit. a)-e).

Art. 139. Supravegherea tehnică. (1) Supravegherea tehnică se dispune de judecătorul de drepturi şi libertăţi atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

a) există o suspiciune rezonabilă cu privire la pregătirea sau săvârşirea unei infracţiuni dintre cele prevăzute la alin. (2);

b) măsura să fie proporţională cu restrângerea drepturilor şi libertăţilor fundamentale, date fiind particularităţile cauzei, importanţa informaţiilor ori a probelor ce urmează a fi obţinute sau gravitatea infracţiunii;

c) probele nu ar putea fi obţinute în alt mod sau obţinerea lor ar presupune dificultăţi deosebite ce ar prejudicia ancheta ori există un pericol pentru siguranţa persoanelor sau a unor bunuri de valoare.

(2) Supravegherea tehnică se poate dispune în cazul infracţi¬unilor contra securităţii naţionale prevăzute de Codul penal şi de legi speciale, precum şi în cazul infracţiunilor de trafic de droguri, de trafic de arme, de trafic de persoane, acte de terorism, de spălare a banilor, de falsificare de monede ori alte valori, de falsificare de instrumente de plată electronică, contra patrimoniului, de şantaj, de viol, de lipsire de libertate, de evaziune fiscală, în cazul infracţiunilor de corupţie şi al infracţiunilor asimilate infracţiunilor de corupţie, infracţiunilor împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene, al infracţiunilor care se săvârşesc prin sisteme informatice sau mijloace de comunicaţii electronice ori în cazul altor infracţiuni pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 5 ani sau mai mare.

(3) Înregistrările prevăzute în prezentul capitol, efectuate de părţi sau de alte persoane, constituie mijloace de probă când privesc propriile convorbiri sau comunicări pe care le-au purtat cu terţii. Orice alte înregistrări pot constitui mijloace de probă dacă nu sunt interzise de lege.

....

(continuare în numărul viitor)

DURERILE „FACERII“ CAPITALISMULUI ROMÂNESC

Motto: Capitalismul este un sistem economic care se distinge prin proprietatea privată asupra factorilor de producţie, precum şi prin urmărirea profitului, în general pe o piaţă competitivă.

Scurt istoric al Capitalismului Românesc de la Burebista până la Iohannis

Noțiunea de capitalism este o teorie economică care are la bază "acumulare de capital". Fiecare om, în cadrul existenței sale, urmăreşte şi are ca țel această acumulare de capital, iar pentru ea, s-au făcut războaie, s-au făcut înşelătorii, au apărut instituții pro şi contra. Capitalul a apărut încă din comuna primitivă când "puterea fizică" stătea la baza acestei acumulări care se făcea prin orice mijloace, după principiul modern "scopul scuză mijloacele". Şi într-adevăr, capitalul a apărut chiar în interiorul comunei primitive, în interiorul familiei primitive în care s-a început lupta dintre frați şi dintre rudele apropiate, pentru ca cel puternic să conducă şi implicit, să beneficieze de ceva mai mult decât ceilalți. Acumularea de capital reprezentată de bunuri a început încă din timpul comunei primitive şi s-a dezvoltat atunci când "puternicii din comuna primitivă" au devenit ei stăpâni ai celorlalți membrii din comunitate. În esență, a apărut orânduirea sclavagistă, care "s-a modernizat" în orânduirea feudală când acumulările de capital din comuna primitivă ajunse în faza superioară în sclavagism datorită creşterii numărului populației, a necesitat o altă abordare a sclavagismului. Sclavii au fost eliberați în feudalism dar nu în totalitate, pentru că din rândul lor, s-au născut cei puternici "şefii" de care noua societate feudală avea nevoie pentru a supune mulțimea. În interiorul feudalismului a apărut "burghezia", din rândul cetățenilor a căror inteligență se ridica peste medie şi cu precădere apariția meseriaşilor, a meseriilor şi a breslelor. În acest context, s-a dezvoltat antagonismul dintre cei puțini dar bogați şi micii burghezi îmbogățiți în cursul vieții care aveau aspirația de a ajunge şi ei în vârful acumulării de capital. În acest context, frământările sociale în perioada 1800-1848 a generat marea Revoluție din 1848 cu efecte chiar benefice pentru principatele române. Datorită acestor mişcări, pe toate planurile a fost posibil actul de la 1859 al unirii celor două principate. Sigur că pentru realizarea acestui scop era nevoie de forță şi putere. Cea care avea această veleitate era armata care în acea perioadă suferise importante modificări ca urmare a "Regulamentului organic" impus de Rusia celor două principate. Prin forurile legislative numite "divanul ad-hoc", armata l-a impus domn pe col. Alexandru Ioan Cuza. Trebuie precizat faptul că armata dintotdeauna a avut în majoritatea perioadelor istorice un rol hotărâtor în schimbările intervenite în societate. Este posibil ca aceste schimbări să se fi făcut datorită faptului că în interiorul armatei erau elemente intelectuale de prim rang care se ridicau deasupra majorității populației civile. Armata acumula tot ceea ce este bun, în principal prin scoaterea la suprafață a descoperirilor ştiințifice absolut necesare pentru competitivitatea forței militare în vederea înfrângerii duşmanilor externi, cu precădere. Pentru aşa-zişii duşmani interni, statele au înființat Poliția şi Jandarmeria. Toate aceste instituții, începând cu instituția Parlamentului, apoi cu instituția Guvernului, au avut o contribuție esențială la dezvoltarea capitalismului care în final a generat contradicții esențiale economice rezolvate prin conflicte militare. După destituirea domnitorului Alexandru Ioan Cuza, burghezia "luminată" românească, după adânci frământări, a reuşit împotriva mişcărilor conservatoare, de păstrare a resturilor feudaliste, să-l aducă domn pe Carol I din Dinastia germană a Hohenzollerilor. Aceasta, a domnit aproape ca Ştefan cel Mare, timp de 47 ani şi este considerat în istoria universală ca cel care a contribuit la "înfiinţarea modernizării statului român modern". Carol I a pus bazele capitalismului modern prin înființarea primei bănci de acumulare a capitalului mic reprezentată de Casa de Economii şi Consemnațiuni. Spunem acest lucru, pentru că, "capitalismul fără acumulare", nu este capital şi nici societatea nu este capitalistă. Apariția marii frământări populare materializată prin Revoluția rusă din octombrie 1917, a constituit nu numai o luptă pentru supremația capitalului, ci mai cu seamă, lupta dintre capitaliştii care au acumulat din ce în ce mai mult sărăcind pe cei mulți şi masa mare de oameni mediocrii, fără carte dar care îşi vindeau forța de muncă aproape pe nimic, iar drept urmare, din diferența dintre cele două entități a apărut plus-valoarea. Aceasta a fost descoperită prima dată încă din sec. XVIII de Marx şi Engels. În România, acumularea de capital, în detrimentul mulțimii, a generat marea confruntare dintre "mulțimea țăranilor români" şi puținii capitalişti care au acumulat de multe ori nu cinstit, ci prin forță, minciună şi delațiune. Spunem acest lucru, pentru că în țările civilizate, acumularea s-a făcut în sute de ani, iar în România, în doar zeci de ani.

Lovitura mortală dată capitalului. O fi bine? Sau o fi rău?

Prima lovitură a fost dată prin apariția aşa-zisei societăți sovietice din Rusia, prin Revoluția din 1917, când bolşevicii (cei mulți) au pus mâna pe putere în detrimentul "menşevicilor" (cei puțini). Atunci, Europa şi lumea s-a împărțit aşa cum spunea poetul Eminescu în sec. XVIII "în mizeri şi bogați". Timp de 60 de ani, a fost o luptă puternică dintre săraci şi bogați, a fost o luptă pentru acumularea de bogății la care statele foarte dezvoltate Europene au folosit întregul arsenal militar şi economic prin instituțiile create. Începutul sec. XX a dus la apariția marii pueri economice devenite imperialistă, pe numele său – SUA. Aceasta avea să conducă destinele capitalului mondial, a acumulării acestuia nemaintâlnită până în prezent. Sigur este faptul că în literatura românească a sec. XVIII era cunoscută lucrarea "Hagi Tudose". Numai că, acesta era un personaj mioritic românesc, care avea la bază micile acumulări şi nu nenorocirea secolului XX când au apărut forme groaznice ale capitalismului occidental, manifestate prin ocupări de teritorii sau "ocupări de teritorii prin trafic de influență", prin mituirea unor politicieni sau a unor conducători chiar militari pentru ca țara lor să nu dispună de forțe de apărare împotriva invadatorilor manifestate sub foarte multe forme: invadarea prin capital fără restricție, precum şi prin alte forme. În România, lovitura dată capitalului românesc a fost dată prin naționalizarea din 11 iunie 1948, continuată apoi de "mininaționalizare" a proprietății gospodăriei țărăneşti care constituia peste 80% din proprietate. Capitalul nu a mai devenit un scop în sine, statul fiind cel care "acumula" în numele tuturor cetățenilor, pentru ca apoi să dea atât cât considera că are putere. Sigur că spiritul de frondă al unor cetățeni a generat rezistență, drept pentru care o parte dintre ei au fugit în patria capitalului. 40 de ani capitalul românesc a fost în mâna statului, iar drept urmare, au apărut fabrici, uzine, baraje, blocuri de locuit, iar oraşele s-au dezvoltat nemaiântâlnit. Mişcările economice ale societății capitaliste au generat împingerea politicului pentru cucerirea spațiului absolut necesar dezvoltării acestui capital, cu precădere în Europa. Continent sărăcit de materii prime, a căutat forme de dominare în primul rând economică, drept urmare a căzut cortina de fier, iar expansiunea marilor puteri Europene spre țările din est între care şi România, a cuprins şi țara noastră. Încă din 1989 când populația majoritară s-a săturat de bine datorită unei perioade conjuncturale de lipsuri, ca urmare a plăților datoriei externe, tot prostul a crezut că va ajunge un mare capitalist, iar 22 milioane de români vor trăi „ca regii".

DUMITRU CÂRCENI

SERIAL

Comunismul – eterna poveste

...DE LA DECEBAL LA CEAUŞESCU, ILIESCU ŞI PÂNĂ LA TEMUTUL DRAGNEA

Omul de când s-a dat jos din copac a devenit comunist

A face analiza comunismului, o temă de mare actualitate în politica românească, dar fără ca cei care pronunță cuvântul "comunist" să ştie "ce este comunismul". Pentru a da cititorilor imaginea importantelor discuții cu privire la comunsim, la "atrocitățile" săvârşite de comunism, am deschis "dex-ul" pentru a prezenta modul în care acesta nominalizează această teorie politică a unei ideologii ale căror origini se pierd în negura vremurilor. De aceea, prezentăm din dex: "Sistem social, politic şi economic constituit pe principiul abolirii proprietății private şi al instaurării proprietății colective asupra mijloacelor de producție şi de schimb". Această abordare teoretică a acestei noțiuni filozofică a teoriei politice, a fost modificată în dex după interesele actualei clase politice apărute după 1990. De aceea, am consultat "Mica enciclopedie de politologie" editată în 1977 ai cărei autori au fost personalități academice importante ale ştiinței şi culturii româneşti. În acest dex, la pagina 83 se precizează: "formațiunea social-economică care, în virtutea legilor de dezvoltare ale societății, ia locul capitalismului". Cei care mai ştim puțină istorie, putem trage concluzia asupra faptului că acest comunism (blamat şi trecut în afara legii de societatea actuală), a apărut odată cu apariția societății, când nu exista administrația publică, iar oamenii primitivi trăiau în afara regulilor impuse de societate. Amintim că acest mod de viață (comunitar) a făcut vâlvă în America în perioada anilor 1950-1970 când "sătui de bine" copiii milionarilor americani au considerat necesar să "se mute în natură", renunțând la traiul lor de capitalist. Tot aşa de sigur este faptul că între sistemul comunist care după "încetarea" traiului în Comuna Primitivă a existat o luptă dură, iar în antichitate au existat două teorii: cea idealistă şi cea materialistă. Prima, cea idealistă avea la bază existența lui Dumnezeu care a făcut pământul şi implicit pe om, şi cea materialistă, prin care omul şi ființa vie sunt produsul proceselor biologice în decursul milioanelor de ani asupra pământului şi a universului în general. La baza Comunei Primitive, respectiv "comunism", au existat două perioade: perioada matriarhatului (conducerea familiei de către femeie) şi perioada patriarhatului (conducerea familiei de către bărbat). Aceste două perioade sunt caracterizate prin aceea că prin apariția folosirii fierului, bărbatul a trebuit să se îndepărteze de familie, pentru a putea vâna şi a aduce hrana la copii. În concluzie, era plecat de acasă, iar femeia ducea greul casei. Odată cu dezvoltarea cunoaşterii şi implicit a ştiinței, bărbatul devenind constructor de mici bunuri, a trebuit să devină şeful familiei, iar cum se precizează în prezent, "capul familiei". Numai că, trebuie precizat pe înțelesul tuturor că într-adevăr, bărbatul este capul dar femeia este "gâtul", fără de care "capul nu ar exista". din acest moment, putem spune că s-a terminat comunismul, pentru ca apoi să apară după multe mii de ani, datorită evoluției ştiinței şi culturii. Sigur că în această perioadă cele două teorii idealismul şi materialismul s-au confruntat verbal, fără ca din ele să se nască conflicte violente doar printr-o perioadă destul de scurtă, când prin schizma din anul 504, religia Europeană s-a împărțit în ortodoxi şi catolici. Materialismul şi-a continuat nestingherit drumul spre dezvoltarea societății având ca aliat dezvoltarea ştiinței şi tehnicii. La baza lor au stat cuceririle ştiinței care au parcurs un proces agresiv de alert împingând societatea care probabil va ajunge în pragul unui cataclism. Aceasta pentru că aşa cum sunt teoriile, orice "evoluție" în societate este urmată după un anumit ciclu şi de o puternică "involuție". La baza acestor cicluri stau războaielecare sunt o urmare a evoluției tehnicii, precum şi a necesităților de trai. Ştiut fiind că pe Planeta Pământ oamenii se vor înmulți datorită "funcțiunilor biologice" şi nu vor putea să-şi asigure mijloacele de existență decât prin mijloace violente (teoria lui Maltus). Revenind la Comuna Primitivă, putem preciza chiar faptele istorice de dinaintea "centralizării sub conducerea lui Decebal", când societatea matriarhal-patriarhală dezvoltându-se, a simțit nevoia să se concentreze în mici aşezări rurale. De aici încolo, încep primele elemente ale împărțirii societății în clase, între sclavi şi stăpânitori de sclavi, urmând în acest sens "societatea sclavagistă", la baza căreia stătea "dreptul suprem al stăpânului asupra vieții şi libertății cetățeanului numit sclav". Această societate a început şi a înflorit în timpul Greciei Antice, apoi s-a dezvoltat până la apogeu la romani, care prin cuceririle lor au statuat ca principiu suprem sclavagismul.

Reapariţia comunismului în Europa

Discuțiile neprincipiale apărute în societatea românească prin mijloacele media prin care "noțiunea de comunism este satanizată" dovedesc fără nici-un dubiu "goliciunea culturii politice" a celor care se perindă la posturile de televiziune sau prin presa scrisă. Indiferent dacă se cheamă: Tismăneanu, Tudor Popescu şi alți corifei care se consideră de dreapta, dovedesc această "goliciune intelectuală" şi chiar lipsa de "citit" documente. Aceşti analişti politici primesc bani fără muncă de la unele țări care deşi au în interiorul lor partide comuniste, (vezi America, Franța, Anglia, Italia), ne impun nouă românilor să interzicem discuțiile privind părțile pozitive sau negative ale comunismului. În acest context, amintim distinşilor "anticomunişti" că teoria comunismului a apărut în țările actuale civilizate Anglia, Franța şi Germania, care l-au dat pe Marx şi Engels, părinții comunismului şi care pentru prima dată a făcut o analiză pertinentă a "noțiunii de capitalism". Ei au fost cei care din dorința de a-şi exprima ideile, au editat "Manifestul Partidului Comunist". Aceasta este o urmare firească a Revoluției Franceze din 1793 care, pentru o scurtă perioadă de timp a construit "comuna din Paris". Aceasta, prin ideile sale, nu a fost alceva decât o reeditare a Comunei Primitive pe o nouă treaptă a dezvoltării tehnicii şi culturii mondiale. De aceea, putem spune că aceste țări, respectiv Anglia, Franța, Germania, pentru a scăpa țările lor de o nouă mişcare de tip "comuna din paris" care a avut la bază cel mai perfid mijloc de coerciție împotriva libertății, "ghilotina". Aici la Comuna Primitivă, s-a dezvoltat ceea ce avea să fie peste cca 150 ani, "Dictatura Stalinistă" care impunea principiile "care pe care", ori ei ori noi, sau "dacă nu acum, când". Exportul de revoluție din partea acestor țări în estul Europei unde veriga cea mai slabă era Rusia prin "anarhia sistemului țarist" care nu s-a putut adapta modernizării şi evoluției tehnicii şi ştiinței, țarii rămânând în faza societății feudale care le convenea de minune. Aceasta cu toate măsurile luate de "Țarul Petru cel Mare" care a dorit transformarea Rusiei Țariste în "Maica Rusie", naționalistă. Aceasta a rămas şi după 300 de ani cu aceleaşi principii pe care actualul conducător Putin, conservă ideea marii puteri prin care doreşte să facă din Rusia prima mare putere în Europa. Marx, Engels şi apologeul lor Lenin, pe care nemții l-au "catapultat" prin Finlanda, a stat la baza "incitării" Revoluției din 1916-1917. Numai că, din mişcarea creată de manifestul comunist, s-a rupt mişcarea care a căpătat noțiunea de socialism. Această mişcare s-a dezvoltat şi în România, iar reprezentantul ei, la începutul sec. XIX a fost "Dobrogeanul Gherea". De la acesta care era un fel de "comunist cu fața umană", sau un "comunist anarhist" a apărut Partidul Social Democrat care a reprezentat "curentul socialist" care este şi în prezent. Mulți dintre analiştii politici şi chiar unii dintre "slabii analişti istorici" confundă comunismul cu social-democrația, confundând şi măsurile dictatoriale luate în primii ani ai revoluției Bolşevice din Rusia. De fapt, în Rusia anului 1916-1917 a avut loc tot o revoluție gen "comuna din Paris". Şi una şi alta s-au asemănat prin duritatea măsurilor impuse. Numai că, poporul francez şi conducătorii au găsit de cuviință să facă din "comunarzii comunei din Paris", eroi naționali şi din imnul comunarzilor să dăinuie şi în prezent Marsilieza. Aceasta era situația în mare după terminarea celui de-al doilea război mondial din 09 mai 1945 care s-a terminat prin învingerea naționalismului german reprezentat de Hitler. Facem cuvenita precizare că cel de-al doilea război mondial nu s-a terminat la 09 mai 1945 prin joncțiunea dintre trupele americane şi sovietice în care au existat pupături şi felicitări, după care a urmat un greu proces intentat de învingători învinşilor, respectiv armatei şi poporului german. Atunci Stalin "s-a pupat" cu conducătorii americani şi englezi punând la cale "cea mai mare tâlhărie politico-economică şi militară" care a dus în final la cele două blocuri militare.

DUMITRU CÂRCENI

(continuare în numărul viitor)

CUM ACOPERĂ DOAMNA CODRUŢA KOVESI GREŞELILE UNOR PROCURORI?

(urmare din pagina 1)

procurorul general al României care şi-a declinat "interesul" în favoarea DNA. Iată infracţiunile sesizate: abuz în serviciu, distrugere calificată, neglijenţă în serviciu şi altele pe care domnii procurori DNA le-au omis. În sesizare, incriminant persoane cu funcţii importante de conducere în Ministerul Transporturilor pe care DNA "i-a făcut scăpaţi". Întrebarea noastră retorică se referă la faptul pe care procurorii DNA nu îl cercetează când este vorba de suma de 300 mil. dolari, nepunându-şi întrebarea şi nerăspunzând la întrebarea: "unde se află această sumă?" Sau mai pe româneşte, domnul procuror care probabil are "orbul găinilor", nu a citit prevederile codului nou de procedură penală sau al vechiului cod de procedură penală, pentru că a uitat că tot domnia sa ne-a trimis un răspuns detaliat cu privire la existenţa acestei sume uriaşe pe care statul român a plătit-o unei firme italiene. Atunci ce să mai credem? Să credem că cineva din exterior are interes să acopere furtul unei sume uriaşe alocate de Guvernul României doar pentru faptul că aşa cum spun gurile rele „biroul Interpol România" se află în apropierea biroului domeni Kovesi. Atunci, să spunem că devalizarea economiei româneşti care a fost cumpărată pe preţul unui "ciubuc" consumat de micii copii reprezentat de fostele consilii de administraţie ale fostelor întreprinderi. Şi toate acestea în condiţiile în care în ultimul an, asistăm la unasalt fără precedent împotriva capitaliştilor autohtoni, tot mai mulţi din ei trecând pe la "beciul domnesc", aşa cum spunea Radu Mazăre, şi el un capitalist de carton care a mâncat aşa de mult din economia constănţeană, încât aproape "să-i crape fierea". Mijloacele media fac mare tevatură cu "ţigăneşti" din toată ţara, lucru care nu este rău. Numai că, DNA nu cercetează de unde au banii ţiganii şi maneliştii? DNA se preocupă doar de clasa politică ca singura care a generat infracţiunile. Aceasta în condiţiile în care pentru existenţa unei infracţiuni trebuie să existe cel care a dat şi cel care a primit mită. Le-aş aminti domnilor anchetatori că provenienţa fondurilor prin care s-au făcut aducţiuni de apă, canalizare şi alte drumuri, toate au fost câştigate la licitaţie de firmele multinaţionale care au subcontractat unor firme româneşti. Numai că cei care plătesc sunt doar subcontractanţii capitalişti români. Pentru că nu am văzut niciun beneficiar câştigător de contracte din afară că a fost chemat la DNA. Oare doar capitaliştii români sunt bandiţi şi fură din fondurile Europene? Mă tem că nu. Trecând din nou la "păguboasă ordonanţă" semnată de domnii procurori DNA şi citind cu atenţie "zicerile domnului procuror Vartic", domnia sa a uitat în schimb să citească, deşi este jurist, prevederile art. 5 din NCPP care precizează clar "organele judiciare au obligaţia de a asigura pe bază de probe aflarea adevărului..." Mai mult decât atât, organului de urmărire penală îi revine obligaţia de a strânge şi administra probe. Atunci, ne punem întrebarea, dacă domnul procuror Vartic a trecut vreodată din curiozitate să vadă pe unde o fi linia ferată Mâniceşti-Rm. Vâlcea sau complexul de creşterea taurinelor de la Bascov. Mă tem că nu. Mai mult decât atât, la pagina 2, domnul procuror Vartic spune penal: "în urma verificărilor efectuate, s-a constatat..." Ce a-ţi constatat domnule procuror? Nu a-ţi constatat nimic. A-ţi dat tradiţionalul NUP stabilind cu de la sine putere că distrugerea liniei ferate vizibilă de sute de mii de cetăţeni români, nu sunt prevăzute de legea penală. Probabil doar în mintea domniei sale. Sigur că în continuarea ordonanţei sunt nepotriviri şi chiar infracţiuni penale pe care domnul procuror Vartic, cu ştiinţă sau fără ştiinţă, încearcă să le acopere. Domnia sa, nu face altceva decât ce a cercetat cu 6-7 ani înainte, în calitate de procuror de caz, încă din anul 2007. De aceea, pentru a fi veridic, facem referire la ce a spus domnul procuror în august 2015 şi ce spunea în 2007. Concluzii care precizează fără echivoc superficialitatea unei cercetări atunci când precizează că plângerile au fost făcute împotriva a două persoane diferite. Iar mai departe îmi este jenă ca cititor şi ca persoană care am obligaţia conform deontologiei profesionale să informez opinia publică cu privire la fapte grave ale desfăşurării unor infracţiuni. Mai mult decât atât, i-am aminti distinsului domn procuror, prevederile art. 292- „sesizarea din oficiu", când "organul de urmărire penală se sesizează din oficiu, dacă află că s-a săvârşit din oficiu, pe orice cale". Ori, ziarul Reflector Argeşean, de 7-8 ani, fără să primească vreo remuneraţie de lanimeni, încearcă să aducă la cunoştinţă procurorilor din România cu privire la existenţa clară a unor infracţiuni. Oare cetăţenii îşi pun întrebarea: de ce doar Udrea, Băsescu, Nicolescu, iar nominalizarea ar putea continua, pentru că a devenit un "fenomen de masă" beciul domnesc trebuie să plătească? Şi aceasta în condiţiile în care procurorii se străduiesc prin metode de "teroare psihică" să afle un adevăr trunchiat care, de cele mai multe ori, în faţa judecătorului nu ţine. De aceea, pentru a fi veridic, prezentăm Ordonanţa procurorului Vartic care din punctul cetăţenesc de vedere al cititorului, reprezintă doar "vorbe pe hârtie". De aceea, ne-am adresat doamnei procuror general care are obligaţia legală, fiind procuror şef DNA, iar procurorul Vartic se află sub autoritatea domniei sale, adică cea de procuror superior. De aceea, credem că procurorii nu sunt independenţi în întocmirea dosarului şi a cercetării unui caz. Ei sunt în primul rând "dependenţi faţă de lege" dar şi "dependenţi faţă de procurorul superior". Ceea ce a făcut procurorul şef de secţie Claudiu Dumitrescu când a semnat adresa art.316, reprezintă aşa cum spune proverbul românesc, "a semnat ca primarul", fără să ştie sau să citească "aberaţiile juridice" pe care un procuror din cadrul DNA, în calitatea sa de şef de birou, a dat răspunsul spunem noi, "mincinos", atunci când spune că fapta de distrugere a căii ferate nu este prevăzută de legea penală. Să te miri şi să te cruceşti.

ZIARUL REFLECTOR ARGEŞEAN, DIRECTOR D. BOŢILĂ

ORDONANŢA de clasare

(Anul 2015, luna 08, ziua 31)

Procuror şef birou Vartic Marius Cătălin din cadrul Direcţiei Naţionale Anticorupţie - Secţia de combatere a infracţiunilor asimilate infracţiunilor de corupţie, Analizând actele de urmărire penală efectuate în dosarul cu nr. de mai sus cu privire la săvârşirea infracţiunilor de: **abuz în serviciu,** faptă prev. de art. 132 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin.l C.P., **distrugere calificată,** faptă prev. de art. 254 din C.P., **neglijenţă în serviciu,** faptă prev. de art. 298 din C. P., **neîndeplinirea îndatoririlor de serviciu sau îndeplinirea lor defectuoasă,** faptă prev. de art. 329 din CP. şi **neîndeplinirea îndatoririlor de serviciu sau îndeplinirea lor defectuoasă din culpă,** faptă prev. de art. 330 din C. P., toate cu aplicarea art. 38 alin.l din CP.

CONSTAT:

La data de 06.02.2015 s-a înregistrat la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie - Secţia de Urmărire Penală şi Criminalistică denunţul penal formulat de SC GROUP MEDIA STAR MARKET SRL, prin director BOŢILĂ DUMITRU, faţă de numiţii IOAN RUS, ministru transporturilor, MACARIE ALEXANDRU MOLDOVAN, director general CNCFR, VIOREL SCURTU, director general adjunct exploatare, POPA INGINERU GHEORGHE, director general al Regionalei CFR Craiova, DIACONESCU N, şeful Secţiei LI Piteşti, MARINESCU NICOLAE, inginer şef şi CEAPRAZ VALENTIN, director SC REGIOTRANS SRL Braşov, sub aspectul săvârşirii infracţiunilor de distrugere calificată, faptă prev. de art. 254 din C.P., abuz în serviciu, faptă prev. de art. 297 din C.P., neglijenţă în serviciu, faptă prev. de art. 298 din C. P., neîndeplinirea îndatoririlor de serviciu sau îndeplinirea lor defectuoasă, faptă prev. de art. 329 dîli CP. şi neîndeplinirea îndatoririlor de serviciu sau îndeplinirea lor defectuoasă din culpă, faptă prev. de art. 330 din C. P.

În fapt, SC GROUP MEDIA STAR MARKET SRL, prin director BOŢILĂ DUMITRU, consideră că persoanele menţionate mai sus „au distrus şi degradat infrastructura CFR pe linia ferată Piteşti-Curtea de Argeş şi Vâlcele-Rm. Vâlcea" prin acţiunile lor, aducând grave prejudicii statului român. La data de 25.02.2015 s-a dispus începerea urmăririi penale ***in rem*** sub aspectul săvârşirii infracţiunilor de distrugere calificată, faptă prev. de art. 254 din CP., neglijenţă în serviciu, faptă prev. de art. 298 din CP., neîndeplinirea îndatoririlor de serviciu sau îndeplinirea lor defectuoasă, faptă prev. de art. 329 din CP. şi neîndeplinirea îndatoririlor de serviciu sau îndeplinirea lor defectuoasă din culpă, faptă prev. de art. 330 din C. P., toate cu aplicarea art. 38 alin.l din CP. La data de 05.08.2015 s-a dispus extinderea urmăririi penale sub aspectul săvârşirii infracţiunii de abuz în serviciu, faptă prev. de art. 132 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin.l CP. Cu ocazia audierii sale în calitate de denunţător, la data de 26.02.2015, BOŢILĂ DUMITRU declară că aceste fapte le consideră a fi săvârşite în perioada 2007-2014 şi le-a mai „*sesizat către Direcţia Naţională Anticorupţie, constituind obiectul dosarului nr.222/P/2010 în care s-a dispus la data de 10.02.2012 neînceperea urmăririi penale, sub aspectul săvârşirii infr. prev. şi ped. de art.IS2 din Legea 78/2000 rap. la art. 248'-248 Cod Penal şi art. 249 Cod Penal, faţă de funcţionarii din cadrul Ministerului Transporturilor, respectiv CNCF CFR SA cu privire la legalitatea obiectivului de investiţii publice Vâlcele-Râmnicu Vâlcea".* Ca atare, la data de 15.04.2015, s-a dispus prin ordonanţă declinarea competenţei de soluţionare a cauzei privind plângerea formulată de Boţilă Dumitru faţă de Ioan Rus, având funcţia de ministru al transporturilor, în favoarea Direcţiei Naţionale Anticorupţie. În urma verificărilor efectuate s-a constatat că la data de 19.09.2008 ziarul „Reflector Argeşean", prin directorul Dumitru Boţilă, a formulat plângere penală în care se arată că prin abuzul unor miniştri de transport şi a mai multor directori din cadrul CFR SA a fost „distrusă în mod sistematic" calea ferată Vâlcele-Râmnicu Vâlcea şi „o cantitate uriaşă de linie de cale ferată a fost trimisă la topitorii, iar organizarea de şantier cu barăci şi maşini au dispărut fară urmă", fiind astfel format dosarul penal nr.222/P/2010. Faţă de această plângere Direcţia Naţioanală Anticorupţie a dispus, la data de 10.02.2012, neînceperea urmăririi penale sub aspectul săvârşirii infr. prev. şi ped. de art.132 din Legea 78/2000 rap. la art. 248'-248 Cod Penal şi art. 249 Cod Penal faţă de funcţionarii din cadrul Ministerului Transporturilor, respectiv CNCF CFR SA, pe motiv că faptele deduse cercetării nu sunt prevăzute

de legea penală fiind circumscrise răspunderii civile contractuale, respectiv răspunderii civile delictuale. În plus, în ceea ce priveşte investiţia de la calea ferată Vâlcele - Râmnicu Vâlcea, din verificările efectuate în dosarul nr.222/P/2010, s-a constatat că prin HG nr.956/04.12.1995 s-a aprobat garantarea de către Ministerul de Finanţe pentru SNCFR a unui credit extern în valoare de 300.000.000 USD pentru finanţarea a patru obiective de investiţii publice printre care şi linia nouă de cale ferată Vâlcele -Râmnicu Vâlcea. În noiembrie 1996 s-a emis HG nr. 1074/1996 prin care se abroga HG 956/1995 şi s-a garantat de către Ministerul de Finanţe pentru SNCFR un credit de 210.000.000 USD, precum şi suportarea costurilor aferente acestuia pentru finanţarea celor patru obiective de investiţii. În decembrie 1999 s-a emis HG nr.1024/1999 prin care s-a abrogat HG nr. 1074/1996 şi s-a garantat de către Ministerul de Finanţe un credit extern în valoare de 138.000.000 USD necesar în vederea asigurării resurselor financiare pentru finalizarea lucrărilor la doar două obiective de investiţii din cele patru, unul dintre acestea fiind linia nouă de cale ferată Vâlcele - Râmnicu Vâlcea. Prin HG nr. 104/2008 se aprobă: schimbarea soluţiilor tehnice şi reactualizarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiţii „Linie nouă de cale ferată Vâlcele - Râmnicu Vâlcea" şi la art.2 faptul că finanţarea obiectivului de investiţii se face de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Transportului în limita sumelor prevăzute anual cu această destinaţie, precum şi din alte surse legal constituite.

Procedura de atribuire a contractului:

Ca urmare a organizării licitaţiei publice restrânse cu participare internaţională pentru finalizarea execuţiei obiectivelor de investiţie din domeniul infrastructurii feroviare, prin procesul verbal din 08.04.1996 încheiat de comisia de licitaţie numită prin OMT 79/04.03.1996 cu ocazia deschiderii licitaţiei publice restrânse cu participare internaţională şi cu aducerea liniei de credit, contract global, preşedintele comisiei precizează criteriile de adjudecare a licitaţiei şi anume:

- valoarea cea mai scăzută obţinută din însumarea valorii ofertei şi a costului finanţării;
- în cazul unor oferte cu valori egale de la ofertanţi diferiţi contractul va fi atribuit ofertantului cu costul finanţării cel mai scăzut.

Prin procesul verbal nr.1/1307/27.06.1996, comisia de licitaţie a adjudecat licitaţia în favoarea firmei SECOL condiţionată de următoarele aspecte:

- clarificarea şi acceptarea ofertei de finanţare şi a montajului de financiar de către factorii de drept;
- contractul de antrepriză să se încheie obligatoriu sub condiţia suspensivă a intrării în vigoare a contractului de finanţare în condiţiile de negociere stabilite de Ministerul de Finanţe;
- la încheierea contractului de antrepriză să se aibă în vedere în baza plicului sigilat cu facilităţi financiare depus de ofertant la deschiderea licitaţiei, reducerea preţurilor unitare la nivelul celor practicate în România la data încheierii contractului.

Prin adresa nr. 1/1311/27.06.1996 SNCFR comunică firmei SECOL faptul că oferta a fost adjudecată iar prin adresa nr. 1/1486/05.07.1996 se transmite invitaţia pentru începerea negocierilor în legătură cu oferta financiară şi tehnică de execuţie.

Prin adresa nr. 1/2189/09.09.1996 SNCFR comunică firmei SECOL faptul că nu au fost îndeplinite cerinţele de adjudecare condiţionată şi în consecinţă licitaţia se va relua.

SECOL a acţionat în instanţă SNCFR în vederea constatării nulităţii hotărârii de anulare a licitaţiei.

Litigiul dintre CFR şi SECOL:

Prin sentinţa civilă nr.4940/10.12.1996 (dosar 6303/1996) a Tribunalului Bucureşti, instanţa a admis excepţia nulităţii absolute a deciziei de anulare a licitaţiei publice din 20.09.1996 dată de SNCFR şi pe cale de consecinţă constată că este lovită de nulitate absolută. Pe fond instanţa a obligat SNCFR să încheie cu firma SECOL contractul de realizare a investiţiei publice în domeniul infrastructurii feroviare cu privire la cele patru obiective. De asemenea instanţa a obligat SNCFR la plata către firma SECOL la echivalentul în lei a sumei de 1000 USD/zi de întârziere până la încheierea contractului cu titlu de daune cominatorii, împotriva sentinţei civile nr.4940/1996 a declarat apel SNCFR, astfel că prin decizia civilă nr. 1172/1997 Curtea de Apel Bucureşti s-a pronunţat în sensul admiterii apelului declarat de SNCFR împotriva sentinţei atacate pe care a schimbat-o în tot şi pe fond a respins acţiunea reclamantei SECOL. Faţă de decizia civilă nr. 1172/1997 a CAB reclamanta SECOL a declarat recurs în urma căruia Curtea Supremă de Justiţie a pronunţat în dosarul nr.3266/1997, decizia nr.1765/06.05.1998, prin care a admis recursul declarat de SECOL şi a casat decizia civilă, respingând apelul declarat de SNCFR. La examinarea recursului în anulare, Curtea Supremă de Justiţie a pronunţat decizia nr.25/29.03.1999 prin care a respins recursul în anulare declarat de procurorul general împotriva deciziei nr.1765/06.05.1998 a CSJ, **astfel că sentinţa civilă nr.4949/10.12.1996 a devenit irevocabilă** prin decizia CSJ nr.25/29.03.1999. Având în vedere cursul litigiului în data de 06.04.2000, SNCFR ş: SECOL semnează scrisoarea de acceptare înregistrată sub nr. 1/113/2000 prin care părţile confirmă existenţa unui contract între ele bazat pe documentele de licitaţie din anul 1996, însă limitat la obiectivele din HG 1024/1999, la valoarea rotunjită de 138.000.000 USD, fondurile fiind constituite din credite externe garantate de statul român prin M.F. Pe lângă scrisoarea de acceptare, între cele două părţi s-a încheiat în anul 2003 un „memorandum de înţelegere privind cele două obiective de investiţie publică: linia feroviară Vâlcele - Râmnicu Vâlcea şi reabilitarea, consolidarea şi supraînălţarea zidurilor de sprijin în zona Shen Porţile de Fier I". În derularea relaţiilor contractuale dintre CFR şi SECOL s-au încheiat între cele două părţi până în prezent cinci acte adiţionale: 14.02.2003, 09.11.2004, 22.12.2005, 05.05.2008 şi 06.06.2008. Guvernul României, prin emiterea HG nr. 1024/1999, a decis renunţarea la două din cele patru obiective, respectiv linia nouă de cale ferată Albeni- Seciuri -Alunu, respectiv Hârlău - Flămânzi.

Situaţia plăţilor:

La data de 26.02.2003, CFR SA a efectuat plăţi conform clauzelor contractuale prin:

- dispoziţiile de plată externe nr.3992261/3992262 în sumă de 9.500.000 USD şi
- cereri de tragere în favoarea SECOL în sumă de 11.200.000 USD, respectiv la 16.04.2004.

Începând cu această dată plăţile către asociere au fost efectuate conform certificatelor interimare de plată verificate şi aprobate de consultanţă (inginer FIDIC), respectiv situaţiei prezentate de consultant în adresa CONSIS nr. 12.248/15.12.2011. Aceste sume reprezintă plăţile pentru activităţile întreprinse de constructor pentru finalizarea „studiului de schimbare a soluţiilor tehnice" întreprins pentru reactualizarea indicatorilor tehnico-economici prin HG 104/2008. Sumele certificate şi plătite ulterior reprezintă decontarea cheltuielilor de prelevare, prelucrare, interpretare date furnizate de sistemul de monitorizare a vitezei de deplasare a alunecărilor de teren din zona liniei de cale ferată.

Cu privire la consultanţă s-au stabilit următoarele:

În concluzie, chiar dacă cele două plângeri au fost formulate împotriva unor persoane diferite, prima împotriva foştilor miniştri ai transporturilor, Miron Mitrea, Ludovic Orban şi Radu Berceanu, iar a doua împotriva fostului ministru al transporturilor Ioan Rus, precum şi împotriva directorilor generali din CNCFR sau împotriva directorului general al Direcţiei Regionale CFR Craiova, iar încadrarea juridică a faptelor a fost, de asemenea, diferită, totuşi este evident că ambele plângeri vizează aceleaşi fapte, respectiv distrugerea infrastructurii CFR pe rutele Piteşti-Curtea de Argeş şi Vâlcele-Rm. Vâlcea, fapte care nu sunt prevăzute de legea penală, fiind litigii de natură comercială.

Pentru aceste motive, în temeiul art. 314 alin.I lit. a C.P.P. rap. la art. 16 lit. b C.P.P.

DISPUN:

1. Clasarea cauzei cu privire la săvârşirea infracţiunilor de **abuz în serviciu,** faptă prev. de art. 132 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin.I C.P., **distrugere calificată,** faptă prev. de art. 254 din C.P., **neglijenţă în serviciu,** faptă prev. de art. 298 C.P., **neîndeplinirea îndatoririlor de serviciu sau îndeplinirea lor defectuoasă,** faptă prev. de art. 329 CP. şi **neîndeplinirea îndatoririlor de serviciu sau îndeplinirea lor defectuoasă din culpă,** faptă prev. de art. 330 CP., toate cu aplicarea art. 38 alin.I din CP., deoarece **faptele nu sunt prevăzute de legea penală.**
2. Cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.
3. În temeiul art.316 alin.I C.P.P. soluţia se comunică.

PROCUROR ŞEF BIROU,
VARTIC MARIUS CĂTĂLIN

PAGINI UITATE... DIN ISTORIA PITEŞTIULUI, DATE PENTRU PUBLICUL TÂNĂR ŞI „NEŞTIUTOR“

Recent Dl. profesor sculptor şi pictor Georgescu de la Uniunea artiştilor plastici a adus la redacţia Ziarului Reflector, o carte poate puţin mai deosebită ca dimensiuni decât celelalte pe care redacţia le are în bibliotecă. Din fire directorul publicaţiei, deschizând cartea la pag 3, i-a atras atenţia argumentul pentru care orice cetăţean al judeţului Argeş şi chiar al zonei colinare de nord a munteniei ar trebui să o aibă în bibliotecă, ca un adevărat „talisman” privind existenţa milenară a teritoriului din sudul semeţilor Carpaţi. Sigur că această carte a lui Ovidiu E. Moţ se putea întinde probabil peste 10-20 de volume dacă avem în vedere primele date arheologice cu care distinsul autor începe „cronologia datelor”. Cartea respectivă prezintă date şi evenimente pe care suntem convinşi că actuala generaţie „preocupată de monden” a uitat să-şi cunoască trecutul multimilenar, lucru care ste foarte grav. Cu privire la Piteşti, dacă ne referim doar la municipiul respectiv, „copierea cronologică a datelor” am considerat necesar să se înceapă cu anul 1857, 13 octombrie, cu circa 2 ani de înfăptuirea actului istoric de unire la care, după cum veţi observa, şi cetăţenii „onorabili” ai Piteştiului (străbunii de aproape 150 de ani) au participat chiar dacă nu aveau facultăţi şi doctorate.

Deci......... încet...... încet dăm drumul la informaţii

1857 (13 octombrie) - Se sărbătoreşte la Piteşti votarea unanimă a celor 4 puncte din Divanul Ad-hoc privind programa naţională. După slujba religioasă pentru sărbătorirea votului din 9/21 octombrie, protopopul Nae Constantinescu va ţine o însufleţită cuvântare pe tema unirii principatelor.

1857 (2 noiembrie) - Administratorul Districtului Argeş aduce la cunoştinţa Magistraului oraşului hotărârea Eforiei Şcoalelor de a înlocui alfabetul chirilic cu cel latin.

1857 (13 decembrie) - Piteştenii cer Căimăcămiei numirea în oraş a unui al doilea doctor.

1857 - Oraşul vizitat de consulul francez Talleyrand, căruia i se face o frumoasă primire oficială.

1857 (15 septembrie) - Scarlat Turnavitu este ales deputat al micilor proprietari din jud. Argeş în Adunarea ad-hoc.

1857 (16 septembrie) - Teodosie Mugescu este ales deputat al ţărănimii din jud. Argeş in Adunarea ad-hoc.

1857 (17 septembrie) - Administratorul judeţului Argeş înaintează Ministerul de Interne „lista de numele celor pentru care s-au dat voturile de către adunarea proprietarilor după art. 2 din firman”: 1. D. (G.) Enescu 20; 2. D. I. Brătianu 24; 3. D. Mih. Berindei 20; 4. D. Ştef Burche 24.

1857 (17 septembrie) - Ales ca deputat al oraşului Piteşti pentru Adunarea ad-hoc Dumitru C. Brătianu. Au votat 97 alegători.

1857-O rasul era împărţit în 10 mahalale.

1857- Se introduce grafia latină în şcolile din Piteşti.

1857- Reparaţii la biserica Sf. Ilie.

1858 (5 ianuarie) - D. Brătianu anunţă printr-o telegramă pe alegătorii din Piteşti „datorii imperioase” îl obligă să mai zăbovească la Paris.

1858 (23 februarie) - 130 de piteşteni îl felicită printr-o telegramă pe baronul de Tallezrand- Perigord cu ocazia eşecului atentatului din 14 ianuarie asupra împăratului Franţei.

1858 (3/15 martie) - Eclipsă totală de soare vizibilă la Piteşti. Faza maximă - 14:13h

1858 (3 iunie)- Un mare număr de cetăţeni din Piteşti cer învoirea Consiliului oraşului pentru a se manifesta prin intermediul ziarului „Românul” pentru „ nobila declaraţie făcută în Camera Comunelor a Marei Britanii de către onor. D. Gladston şi a altor membrii ai camerei în sprijinul drepturilor românilor”. Consiliul se raliază la această dorinţă.

1858 (27 nov./9 dec.) – Căimăcămia Ţării Româneşti anunţă pe Episcopul de Argeş că în fruntea turbulenţilor din Piteşti care au îndrăznit „a iscăli protestaţii către d-nii consuli ai puterilor garante” se afla chiar protopopul oraşului Piteşti. De asemenea, cere administraţiei judeţului Argeş să se sesizeze pentru că „un număr de locuitori din oraşul Piteşti, dintre cari unii străini din oraş, alţii slujbaşi şi alţii preoţi au cutezat să scrie şi să iscălească o protestaţie cu data de 30 oct. încetat, în contra actelor guvernului, adresată către d-nii consuli ai puterilor garante...” Între aceştia se afla şi prezidentul Magistratului Piteşti, G. Ionescu. Se cerea înlocuirea acestuia şi mai multă fermitate din partea ocârmuirii judeţului.

1858 (27 decembrie) - Căimăcămia Ţării Româneşti cere Tribunalului Argeş să anuleze drepturile politice recunoscute de acesta lui I. C. Brătianu sub motivul condamnării sale de Tribunalul din Paris în anul 1852 la 2 ani de închisoare.

1858 (decembrie) - I. C. Brătianu soseşte la Piteşti. Tot în aceeaşi lună în urma procesului de la Piteşti prin care Tribunalul Argeş va recunoaşte eligibilitatea acestuia.

1858 - Al. C. Golescu Albu îi scrie lui Nicolae Golescu arătându-i că interesul partidei unioniste ar fi ca el să voteze la Piteşti ca mare propietar şi nu 1a Caracal, căci la Piteşti alegerea lui I.C. Brătianu ar fi incertă, reacţionarii fiind mai numeroşi. I.C. Brătianu era şi el de părere ca Al. Golescu să participe la Piteşti ca al doilea candidat.

1858 - Piteştenii înaintează un protest puterilor europene semnatare a Tratatului de la Paris din 1856, în care condamnau atitudinea „locotenentului princiar”.

1859 (19 ianuarie) - Administratorul Districtului Argeş, C. Solomon, ordonă Municipalităţii să ia măsuri pentru iluminarea clădirilor oficiale din ora pentru sărbătorirea zilei de 22 ianuarie, ziua deschiderii Adunării Obşteşti.

1859 (24 ianuarie) - Sărbătorirea la Piteşti a dublei alegeri a lui Alexandru Ioai Cuza.

1859 (1 februarie) - Sunt aleşi Nicolae Coculescu şi Eftimie Nicolaul din Piteşt care să-1 întâmpine pe A. I. Cuza la sosirea sa în Bucureşti.

1859 (2 februarie) - Administraţia districtului Argeş cere Primăriei oraşului si ia măsuri de cartiruire a dorobanţilor ce vor veni la Piteşti pe 15 februarie pentru a depune jurământul.

1859 (februarie) - Administratorul judeţului Argeş stabileşte programul pentru ziua de 7 februarie, ziua intrării lui Alexandru Ioan Cuza în Bucureşti astfel: protopopul oraşul să săvârşească un tedeum la ora 10 dimineaţa la biserica catedrală unde erau invitaţi amploiaţii statului din Piteşti şi locuitorii în costume de gală. Negustorii erau rugaţi să-şi ţină tarabele închise iar toţi locuitorii oraşului erau obligaţi a-şi ilumina locuinţa.

1859 (17 aprilie) - Vizita lui Alexandru I. Cuza la Piteşti unde este primit de populaţie cu entuziasm. Prezidentul consiliului oraşului Piteşti C. Enescu rosteşte cuvintele: „Prea înălţate Doamne, locuitorii piteşteni aflându-se în deplină sănătate şi de bucurie pentru venirea Domnului lor constituţional în oraşul lor, vă aduc prin organul municipal, felicitaţiile şi urările sale. Totdeodată consiliul vă înfăţişează cu respect, prin alăturatul tablou, starea populaţiei oraşului şi a finanţei acestei municipalităţi...”. A.I. Cuza soseşte în oraş la orele 11 a.m. iar a doua zi îşi continuă turneul pornind spre Rm. Vâlcea. Tabloul înaintat de municipalitate arăta că oraşul Piteşti era împărţit în patru văpsele, avea 1400 case, populaţia oraşului se ridica la numărul de 7.229 locuitori. În oraş se aflau 10 biserici ortodoxe una armenească şi o sinagogă. De asemenea, se mai aflau 6 şcoli (una normală în limba română, două particulare, în limbile germană şi elenă şi un pension de fete în limbile franceză şi germană). Spitalul din localitate avea la acest moment 30 de paturi. Bugetul municipalităţii se ridica la 78.053 lei şi 22 de parale.

1859 (18 iunie) - Aflând că A.I. Cuza ar sosi în Piteşti a doua zi la ora 11 dimineaţa de la Câmpulung Muscel administratorul judeţului Argeş ordona subcârmuirii Piteşti ca locuitorii din cătunele de pe moşia oraşului să aducă „40 căruţe cu frunză spre a fi pusă pe pod, şosea şi pe străzile principale, precum şi una cu flori de câmp pentru arcurile de triumf pe care le veţi da în primirea d-lui poliţai. Totdeodată, veţi trimite chiar astăzi d-lui poliţai 4 căruţe goale ca să astupe cu pietre o groapă ce s-au făcut la podişca de la răscruce”.

1859 (decembrie) - Piteştenii sunt invitaţi să contribuie prin donaţii la susţinerea cheltuielilor făcute de guvern cu introducerea telegrafului.

1859 - Corporaţiile puternice în oraş erau cele ale brutarilor şi simigiilor al căror staroste ales la 4 martie 1859 se numea T. Cristescu, precum şi cea a negusto-

rilor condusă de Alecu Atanasiu.

1859 - Se dă în folosință telegraful electric de la Piteşti, stabilindu-se pentru început legătura cu Bucureştiul.

1859- În acest an staroste al brutarilor este T. Cristescu iar al negustorilor, Alecu Atanasiu.

1859 - Pe scena teatrului piteştean se joacă între altele, piesa lui CD. Aricescu „Sărbătoarea națională sau 24 ianuarie 1859".

1859 - Recensământ. Județul Argeş avea 150.383 locuitori.

1859-1864 - Reparații radicale la biserica Sf. Precista din Coastă.

1859-1874 - Printre francmasonii din Principatele Române (ulterior România), într-o lojă masonică din Piteşti aflată în obediența Marelui Orient al Franței îi aflăm pe medicii Emanuel Igel (n. 21 octombrie 1827) şi Ioan Meculescu (n. 24 ianuarie 1844) şi farmaciştii Andrei Schuster (n. Mediaş, 30 noiembrie 1834) şi Fried Zifte (n. Braşov, 19 martie 1835).

1860 (1 ianuarie) - Se înființează serviciul de diligente şi pentru ruta Piteşti - Bucureşti. Distanța trebuia parcursă în 15 ore (iarna, în condiții vitrege).

1860 (27 februarie) - Alexandru Ioan Cuza aprobă asimilarea dorobanților „ce este adevărata miliție a țării" cu armata regulată. Aceştia rămâneau subordonați prefecților de județe.

1860 (20 iunie) - Alexandru Odobescu ajunge la Piteşti în tovărăşia lui H. Trenk, fiind însărcinat de Ministerul Cultelor şi Instrucțiunii Publice să identifice "antichități" în județele Argeş şi Vâlcea. Aici primeşte informații despre bisericile din oraş de la secretarul administrației județene, Furduescu, administratorul județului - A. Petrescu fiind plecat în plasa Gălăşeşti pentru exterminarea lăcustelor (acestea erau călcate în picioare de țăranii adunați în acest scop de administrator). În Piteşti vizitează schitul Trivale condus de egumenul Ierotei, trăgând apoi la „otelul Româniii".

1860 (2 iunie) - Consiliul municipal Piteşti hotărăşte construirea a 6 rezervoare de apă pentru pompieri amplasate în Piața Sf. Nicolae (a Sfatului), în Piața Sf. Gheorghe, în Piața Crucea de Piatră, la Şcoala Națională, în Piața Oiescului şi în Piața Sf. Ion.

1860 (15 septembrie) - Se deschide prima şcoală primară de fete din oraş, înființată de „Aşezămintele Brâncoveneşti". În 1860 o vor frecventa 55 eleve. Din 1864 şcoala va funcționa în încăperile schitului Buliga.

1860 - în Piteşti se aflau 1239 de case din care 12 biserici (1 armenească şi o sinagogă) şi Schitul Beştelei (închis de călugărul grec care-1 administra şi cheltuia veniturile fără să dea nimănui socoteală).

1860 - În oraş sunt 585 patentări şi meseriaşi. Din aceştia, 226 în afară de plata patentei erau obligați şi la o contribuție personală, un număr de 326 plăteau doar taxa patentei iar 33 de patentari erau „sudiți". Meseriaşii erau grupați în special pe anumite străzi. Pe strada Brâncoveanu (cunoscută în trecut cu numele de Tabaci) erau aşezați Tăbăcarii; pe Strada Sf. Vineri - pescarii (numele vechi al cartierului era: Pescărie); pe Str. Craievei - cojocarii; pe Ulița Mare - băcani, boiangii, braşoveni etc. Despre boiangii ştim că aveau 18 prăvălii şi că țineau până la 15 lucrători în afara femeilor care trăgeau borangicul pe gogoşi. Între reprezentanții de seamă ai meseriei îi amintim pe Tache Dobrian, Ghiță David, Hristea Ştirbu ş.a. Fiecare prăvălie vopsea pe atunci între 200 şi 500 ocale de mătase pe an.

1860 - Se înființează fabrica de săpun şi lumânări Adolf Keller.

1860 - În capătul străzii Pescarilor (Sf. Vineri) se ținea oborul săptămânal. Aici, până în Argeş se aflau livezi de fânețe, păşuni naturale şi unele terenuri cultivate de bulgari şi sârbi cu legume pentru hrana orăşenilor.

1860 - Se înființează Şcoala de fete din Piteşti cu trei clase şi trei institutoare. Din anul şcolar 1869/1870 vor rămâne doar două cadre didactice. În mai 1867 s-a cerut înființarea clasei I sucursală, deoarece numărul elevilor înscrişi în clasa I era de 140, unele cereri fiind respinse, clasă aprobată în luna octombrie, aceasta devenind viitoarea Şcoală de fete nr. 2 (institutoare: Măria Urzescu). În 1868 s-a înființat clasa a III-a având-o pe aceeaşi institutoare, iar în 1872, clasa a II-a, creându-se o nouă catedră. În 1877 s-au acordat 40 de noi posturi la şcolile primare urbane de fete numindu-se astfel două noi cadre didactice, la cele 2 posturi create. Şcoala de fete Nr.1 a funcționat până în Octombrie 1884 în diferite case cu chirie. În 1885-1892 a funcționat în casele lui I. Teodoru, pe Bulevardul Elisabeta, plătind o chirie de 1400 lei anual. În 1881 s-a cumpărat terenul pentru clădirea şcolii, încheindu-se un contract cu Al. Lapiere care se angaja să construiască şcoala cu 4 săli de clasă şi o clasă pentru directori, pentru suma de 3857 lei.

Informațiile sunt preluate din cartea lui Ovidiu E. Moț, „Piteşti o istorie în date".

(CONTINUARE ÎN NUMĂRUL VIITOR...)

NU MOR CAII CÂND VOR CÂINII!

De când presa scrisă gâfâie din greu pentru a putea să mai apară pe tarabele şi ele din ce în ce mai rare mi-am zis că presa de cultură îşi târăşte ultimele clipe cedând şi făcând loc în piață şi în peisaj rețelelor de socializare on-line. Trist! Trist de tot, îmi spuneam conştient fiind că astfel se lasă câmp liber şi neconcurat căilor de manipulare impersonale şi oricând posibil de suspectat de interese imposibil de verificat, cărora să le aplici, cel mult posibil, „suspiciuni rezonabile"... Şi totuşi, *„mai licăre, pe ici pe colo, câte o candelă aprinsă de oameni cu dragoste de neam şi glie"*, vorba domnului Ovidiu Țuțuianu (pag. 69-72). Două file mai spre dreapta (73-74), Marian Dumitru ne deschide şi mai spre lumină ochii precum că *„de vreo 12 ani, la Bucureşti apare o publicație interesantă, neliniştită, plină de viață"*... ce se cheamă „**Gândul Anonimului**", în care cititorul poate descoperi cu bucurie, ... *„câmpuri întregi de gândire şi simțire românească, fie în articole cu tematică istorică, fie în creațiile literare ale distinşilor colaboratori permanenți..."* Mizantrop „pe față" cum îmi place să mă definesc, am refuzat cu încăpățânare să accept pieirea presei scrise de cultură în care oameni reali, identificați şi aevea văzuți şi cunoscuți semnează cu responsabilitate idei, opinii, informații, în care ai curajul, dar şi libertatea să crezi sau să nu crezi, cu care poți, la o adică, să intri în dialog deschis şi în chip dialectic să faci public faptul istoric real, ideea politică de avangardă, evenimentul petrecut căruia să-i descifrezi cauzele şi/sau urmările. Pentru că... nu mor caii când vor câinii. Şi asta o ştim de mii de ani! Mi-au căzut, întâmplător, şi mie în mână, sporadic sau fugitiv, unul sau două numere ale acestei reviste, „**Gândul Anonimului**" şi, frunzărind-o, mi-a alimentat credința ades mărturisită că nu, publicațiile de cultură nu au murit şi, prin eforturi uneori singulare, alteori sprijinite de „anonimi" ca pe vremea nababilor de bună credință, apar local asemenea *„candele aprinse în ceață"*. Astfel îmi permit acum, folosind metafora domnului Țuțuianu, să numesc şi revista „Curtea de la Argeş" editată cu eforturile academicianului Gheorghe Păun, cu sprijinul primăriei municipale Curtea de Argeş, tot astfel îmi iau libertatea să consider şi „Flacăra lui Adrian Păunescu" scoasă şi distribuită cu uriaşe eforturi personale şi numai personale ale familiei marelui Poet. În paginile revistei „**Gândul Anonimului**" (7-10) Gheorghe Văduva semnează articolul „Lupi şi oi" din care desprind afirmația pe care mi-o însuşesc deplin că, „ ... *În ultimul sfert de veac, binele a luat-o foarte serios spre rău, iar dincolo de aceste două extreme, adică dincolo de bine şi de rău, care astăzi se află într-o ceață de toamnă ploioasă, parcă nu mai există nimic*". ... *„când nu are repere şi orizonturi, omul n-are griji şi, când n-are griji, ar putea chiar să creadă că este fericit sau, în orice caz, liniştit*"... Cu calm şi cu luciditate, în rândurile ce curg cu limpezimea apelor reci de munte, autorul demonstrează, fără şansă de tăgadă, decesul acestei iluzii prin prozaicul, crudul şi periculosul adevăr că „*România s-a autocedat de bună voie şi nesilită de nimeni la alții, deci fără război şi fără coasă, românul de rând şi românul sus-pus de cel de rând la presiunea celor care se cred* (şi chiar sunt) *un fel de stăpâni ai lumii şi-au arvunit şi libertatea şi fericirea"*. Într-un material deosebit de documentat, prof.dr. Nicu Vintilă tratează situația românilor din Nord şi Nord Vestul Bulgariei (22-25). Vorbind despre problema minorităților etnice, profesorul scrie negru pe alb: *„Într-o Europă confruntată azi cu exacerbarea tensiunilor şi conflictelor interetnice, orice abordare privind identitatea comunităților comunitare este interpretată cu iritare ca naționalism agresiv, intoleranță, xenofobie sau demagogie şovină*". Nu ați spune că, în principiu, nu are dreptate, dar numai în principiu pentru că, tot ca o excepție care să confirme regula, există şi minorități mai egale ale căror pretenții, chiar şi când sunt exacerbate nu sunt etichetate nici ca demagogie, nici ca xenofobie. Ba, chiar mai mult, din punctul lor de vedere, toate pretențiile emise de o anume (adică acea) minoritate trebuie să fie satisfăcute de orice majoritate deoarece, nesatisfacerea lor, echivalează cu „încălcarea drepturilor" bieților minoritari!!! Aproape ca pe o critogramă domnul Dan Gîju ne lasă să descifrăm semnificația aceleiaşi date (23 august) în arcul de timp de 350 de ani sub sceptru de Mihai, atunci Viteazu, mai târziu Viteză. Ironia şi suspiciunea sunt proprii lui Şeicaru, dar Dan Gîju este cel care, prin „**Gândul Anonimului**" ni le pune în față ca dovezi materiale. Cine nu a răspuns până acum la întrebarea (pe care eu însumi o pun de vreo 35 de ani) Armistițiu sau Capitulare necondiționată?, are acum ocazia ca, citind opinia domnului Dan Gîju să afle şi dilema: cum e mai bine să fie, o armată de lei condusă de un batal sau o armată de oi condusă de un leu? Şi să încerce a-i da şi răspunsul. Acesta este nr.57-58/iunie 2015 al publicației de cultură „**Gândul Anonimului**". O oază de desfătare a spiritului, un mijloc de recreere a minții.

V.VERNESCU

SCRISORI DE LA CITITORI

De ce stă la închisoare ing. Oprea Florin?

Domnule director al publicaţiei Reflector Aregeşean,

"Vă rog foarte mult să-mi publicați aceste rânduri că poate vor sensibiliza justiția argeşeană şi în special DNA. Citesc de mult timp ziarul dumneavoastră şi pot afirma fără să greşesc că este cel mai tare săptămânal de investigație. Mulți colegi de-ai dumneavoastră vă invidiază pentru conținutul articolelor care apar la dumneavoastră în „Reflectorul Argeşean". Recunosc că ați făcut mult bine oamenilor în suferință. În rândurile pe care le voi scrie mai jos vreau să vă aduc un caz unic în România unde un om cu calități extraordinare incoruptibil, intregru s-a pomenit într-o dimineață cu echipa de mascați de la DNA Argeş care ca la începutul erei comuniste l-au "înşfăcat" împreună cu mama lui într-o dubă în care n-ar trebui să fie oameni. Şi acum să mă recomand şi să relatez faptele. Sunt un vechi coleg şi prieten al inginerului Oprea Florin. Mă numesc Georgescu Vasile şi locuiesc în Municipiul Curtea de Argeş. Mă simt obligat de prietenia noastră să vă prezint personalitatea acestui om extraordinar atât ca pregătire profesinală cât şi a comportării sale în societate. Dacă ar trebui să dau titlu acestui articol l-aş numi „Prea multă minte strică". M-am inspirat în conținutul acestui articol dintr-o piesă cunoscută cu acelaşi titlu. Personajul principal al piesei este un individ care spune numai adevăruri în toate împrejurările dar toți îi zic că e nebun şi până la urmă şi el înnebuneşte. Aşa se întâmplă şi cu Florin. L-au închis şi prin izolare vor să spună şi lucruri neadevărate. Ei aşteaptă ca Florin într-o zi să spună că el a luat mită o maşină. Câtă minciună! Deoarece el şi soția sa Monica, doctoriță de ochi care de cinci ani de când sunt împreună au economisit toți banii câştigați din munca lor şi au adăugat la aceştia banii de la nuntă şi botez. Doamne, cum îi mai poți suporta pe cei care nu cred că doi oameni cu studii superioare nu pot câştiga în cinci ani o maşină?Aici trebuie adăugat că în cei 5 ani au mâncat şi s-au îmbrăcat din banii părinților. Povestea că Florin a luat mită a inventat-o fostul director Ivan Constantin care turba când îl vedea şi vorbea cu alți ingineri că nu se va lăsa până nu-l va termina. El ştia că Florin este cu mult mai deştept decât el şi de aceea îl invidia. Inginerul Oprea Florin a terminat facultatea cu 10 fiind şef de promoție şi a absolvit nişte cursuri internaționale tot cu 10, iar Ivan a rămas "de căruță". Acest personaj şi-a făcut aliați la Hidrocentrale şi pe alți ingineri care îl invidiau pe Florin cum ar fi Şițoiu, Păuna şi alții. Oprea Florin pentru faptul că are soție pe excelenta doctoriță Oprea Monica a prins invidie şi pentru aceasta pentru că este mai deşteptă decât soția lui tot doctoriță de ochi. Doctorița Oprea Monica consultă zilnic 60-70 pacienți pe când în cabinetul doctoriței Păuna suflă vântul. Cei doi soți Păuna vor să-i alunge din oraş pe Florin şi Monica ca pe strada 23 August unde este cabinetul doamnei Păuna să se ducă pacienții doamei Monica. Pentru acest fapt inginrul Păuna a dat numeroase declarații false la DNA Argeş pentru a-l înfunda pe Florin. Fiica fostului director Ivan Constantin a luat de la Hidrocentrale Curtea de Argeş suma de 40.000 Euro aşa glăsuieşte ziarul Ancheta. Vă ataşez documentul în xerocopie. În pofida acestor fapte fiica lui Ivan stă în libertate şi se distrează, iar Florin stă închis pe degeaba în Beciul Domnesc. Ivan ăsta îl putem numi Ivan Cel Groaznic pentru că în viața lui a făcut numai rele. Eu nu ştiu de ce lucrătorii de la DNA nu s-au lămurit până acum că Florin este complet nevinovat dar poate că vor să-i spele creierul aşa cum recomandă doamna Laura Codruța Kovesi. Eu îl susțin pe Florin pentru că îl ştiu integru, crescut într-un mediu sănătos, nu acceptă compromisuri şi este INCORUPTIBIL. Mama sa, profesoară de Chimie- Oprea Filofteia este în fruntea oaraşului Curtea de Argeş şi dumneaei a făcut potecă pe la DNA. Şi ea ca şi Florin au fost duşi cu duba la Piteşti ştirbindu-le în acest fel prestigiul acumulat în zeci de ani. Toți avocații pe care i-am întrebat spun că n-au mai întâlnit asemenea abuz pe care îl face DNA cu Florin. Eu zic că mai bine ar face DNA să se ocupe de directorul Metehoiu Constantin care-i ultra bogat că nu mai ştie ce să facă cu bogăția. Acelaşi lucru ar fi bine să-l facă şi cu fostul director Ivan care are la Câmpulung case, maşini, hoteluri. Aceştia ne fac de ruşine şi nu Florin care nu a ştiut decât să învețe şi să muncescă cinstit la întreprinderea unde a fost repartizat de la facultate. Eu aş zice că ar fi mai bine să se facă schimb adică cei doi bogătaşi să se ducă în Beciul Domnesc iar Florin să vină acasă să învețe mai departe pentru a contribui la înflorirea patriei. Cei doi n-au cum să mai contribuie pentru că sunt ei înşişi plini de florile bogăției. Florin este nevinovat şi vă rog domnilor magistrați să-l eliberați urgent pentru că este mândria oraşului şi a țării. Este un tip excepțional atât din punct de vedere profesional cât şi social. El nu a mai avut loc la Hidrocentrale pentru că aici totul este mediocru şi el este o excepție. În concluzie, vă rog Domnule Director Boțilă să mă ajutați să-l eliberați pe Oprea Florin pentru că este nevinovat. Eu zic Treziți-vă Domnilor Magistrați şi judecați drept".

GEORGESCU VASILE

REDACȚIA REFLECTOR ARGEŞEAN
Strada Tg. din Vale nr. 23, Piteşti, Argeş
(în localul cooperației)
Relații la:
- Mobil: 0741-335962; 0760-035933
- Tel: 0348-401072
- Fax: 0348/401938
- Email: reflector_argesean@yahoo.com

LUCIANA MARINESCU O SCRIITOARE „NOU NĂSCUTĂ“ ÎN PEISAJUL CULTURII ROMÂNEŞTI

Scriitoarea Luciana Marinescu s-a născut în Curtea de Argeş, acolo unde locuieşte şi în prezent. A debutat în anul 2013 cu volumul *„Traseul unei vieţi anterioare”*, cartea, apărută la Editura Hoffman, fiind lansată la Biblioteca Judeţeană. În 2014 publică romanul *„Ancorat in trecut”* apărut la aceeaşi editură. Din ianuarie 2015 este Membră a Uniunii Scriitorilor Europeni. „Cărţile mele transmit şi îndeamnă la iubire şi iertare, aducând lumină în cei ce le citesc. Este genul de literatură care răscoleşte şi îl face pe cititor să vadă dincolo de dimensiunile aparente, în care stările de déja-vu şi revelaţiile te poartă într-o altă lume. Cărţile mele ating fibrele delicate ale sufletului, ale fiinţei umane pusă mereu la încercare de către divinitate. Aşa cum îmi place mie să spun, ele îmi sunt dictate de Univers, eu sunt doar omul care aduce mesajul.”, spune Luciana Marinescu.

O carte extrem de tulburătoare, “Traseul unei vieţi anterioare” a autoarei

Personajul acestei cărţi este şi el la rândul său un personaj tulburător. Cartea în sine este tulburătoare prin faptul că este o construcţie extrem de interesantă, din punct de vedere al modului în care autoarea a ştiut să îmbine forma cu fondul. Conţinutul este dat de două idei importante, de natură filosofică - budistă a reîncarnării, a transimigraiţei sufeltelor. De la aceată idee se merge către descoperiri de ultimă oră să zicem, sau mai vechi în domeniul psihologiei. În carte se dezvoltă şi ideea destinului, ideea sufletelor pereche, a karmei, dar sunt atât de bine coroborate încât ele nu construiesc o carte instructivă în totalitate, cu toate că autoarea la un monet dat da şi definiţii. În felul acesta acţiunea curge simplu pentru cititior pentru că el este lămurit de la început asupra unui element esenţial al conţinutului. Personajul principal este un model feminin care caută să se cunoască, pentru că numai cunoscându-şi bine sufletul poate să acţioneze. Este un personaj de o mare frumuseţe interioară şi de o mare bogăţie interioară. Iată că se mai scriu cărţi în care personajele sunt modele morale. Acest personaj uneşte interesant trei poli al unui spaţiu separat: Romanaia, Tiraspolul şi Chişinăul. În toate aceste întâmplări intra o undă de patriotism. Cartea te captează atât de mult, dar când ajungi spre final să mai aflii şi asta este de- a dreptul impresionant. Şi te gândeşti cum de a putut această autoare să construiască o asemenea carte. Este metodă de scriitură veche, foarte veche de la ”O mie şi Una de Nopţi”, către Boccaccio pe care o găsim şi prin literatura noastră, la Sadoveanu şi chiar la Ion Barbu într-o baladă a sa „Riga Crypto şi lapona Enigel”. Este o carte postmodernistă, scrisă cu elemente de construcţie Camilpetresciană, romanul introspecţiei. Acestă metodă se numeşte metoda dosarelor de existenţă. În interiorul cărţii există scrisori. Se îmbină aşadar clasicul cu descoperirile ştiinţei. Autoarea pare să fie un absolut un meşteşugar al scrisului, dar meşteşugar cu talent.”

PROFESOR ELENA ŞERBĂNESCU

Cartea „Ancorat in trecut”- o meditaţie a prezentului?

Cartea **„Ancorat in trecut”** are un preambul de forţă, exploziv, concentrat, dar porneşte cu durere şi suferinţă. După acest preambul cu suferinţa imprimată, se rostogoleşte o carte pe aceeaşi arteră a suferinţei in care ne arată realitatea tragică a orfelinatelor româneşti din anii 1990, care din fercire s-au rezolvat. Ne arată ticaloşia traficanţilor de carne vie care din păcate continuă şi astăzi şi ne duce într-o calătorie zguduitoare din România în Sicilia. Are conexiuni cu celebrul personaj de fim „Naşul”, după care acţiunea explodează la Londra, unde pentru prima dată trecutul revine şi se face conexiunea între cele două personaje princpale, arhitectul Stelian Iorga şi Raisa. Povestea de aici este gen Dan Brown, accelerată şi te face curios să vezi ce se mai întamplă. Modul de redare a evenimentelor este magistral, vorbind de tehnica literară şi nu vorbind de conţinut. Când crezi ca lucrurile s-au liniştit şi vor avea o desfăsăşurare normală, happy-end-ul are un semn de înterbare. La sfârşitul romanului se închide bucla, personajele descoperind de ce erau ancorate în trecut. Începutul şi sfârşitul romanului au un punct comun în Domnul Isus Hristos, care este prezent în această carte, când personajul principal feminin Ema-Raisa îsi alege credinţa de bună voie dintre mai multe religii ale lumii: Biblia, Coranul şi Percepte lui lui Budha.

ŞTEFAN DUMITRACHE,
DIRECTOR MUZEUL CURTEA DE ARGEŞ

Necesitatea obligativității serviciului militar

ARMATA – INSTITUȚIA FUNDAMENTALĂ A ORICĂRUI STAT

Motto: "Cetăţenii au dreptul şi obligaţia să apere România"

Situația mondială a lumii privind securitatea este incertă, iar România aflându-se la granița celor două supraputeri, UE-SUA şi Rusia, va avea consecințe grave din punct de vedere militar. Niciodată situația mondială după terminarea celui de-al doilea război mondial nu a fost atât de rea, existând pericolul unui război care va depăşi granițele Europene. America, după războaiele din ASIA şi Pacific, în care țări precum Coreea, Cambodgia, Vietnam, dispunând de o perioadă de pace (după 1990), sub preşedinția lui George Bush, a început un război de agresiune împotriva unor state din Golf precum Irak şi Afganistan, cunoscut sub numele de "războiul de 25 de ani" împotriva Islamului. În aceste state, americanii nu au avut în față un adversar redutabil, ci unele armate ai căror militari au fost instruiți chiar de ei, cu armament depăşit, ceea ce a constituit o pradă uşoară pentru puternica coaliție a peste 30 de state. În tot acest răstimp, ONU "a stat cuminte în banca lui", iar marile interese economice, politice şi militare, au fost stabilite de "Consiliul de securitate". În schimb, după lovitura dată de "euromaidanul" din Ucraina şi expansiunea economică şi politică a UE către estul Europei, Rusia, partnerul de bază al NATO şi UE s-a trezit din "letargia politică şi militară". De această dată, NATO a ajuns precum nemții "la granița Moscovei". Moscova a reacționat scurt şi la obiect, câştigându-şi teritoriul Crimeei, ca o bază de lansare a viitoarelor atacuri în centrul Europei, cu precădere asupra României. Țara noastră a devenit vârful de lance al tuturor puternicelor lovituri ruseşti. Conducerea României cu greu a început să-şi mobilizeze eforturile, gândind că țara noastră va sta sub scutul american. În acest context, strategia de apărare românească aproape lipseşte cu desăvârşire, tehnica militară de ultimă oră la fel, economia românească nu este pregătită pentru război, ca de altfel nici adăposturile pentru populație dar şi alte măsuri necesare unui război. Doar cu câteva nave americane din Marea Neagră sau cu câteva zeci de avioane şi cu câteva mii de soldați americani bine instruiți nu se va putea face față puternicei armate ruseşti, care în ultimii zece ani a cheltuit sume uriaşe pentru înarmare şi pentru pregătire militară. De această dată americanii nu au de-a face cu trupe de gherilă, ci au de-a face cu o puternică forță militară, Rusia dispunând în prezent de aproape 2 milioane de soldați destul de bine instruiți şi chiar educați în spiritul "apărării Mamei Rusia". Această problemă de apărare a țării noastre şi consecințele privind "teatrul de operațiuni" o vom trata în numărul viitor, iar în continuare, pentru marele public, enumerăm ceea ce a uitat populația civilă că în armată există şi grade pe care ar trebui să le învețe şi să le respecte.

COL. (R) D. BOȚILĂ

ESTE PREGĂTITĂ ROMÂNIA PENTRU RĂZBOI?

Ciclul istoric de terminare a perioadei de pace între două conflagrații mondiale, se pare că este pe terminate. La comanda lumii au rămas două supraputeri – SUA şi Rusia. În ultimii 200 de ani, America nu a fost implicată într-un conflict major care să-i amenințe teritoriul. Faptul că a participat la mijlocul conflagrației celui de-al doilea război mondial când zarurile aproape erau terminate, ar trebui să dovedească că America reprezintă o forță militară de excepție. Din punctul de vedere al unor analişti militari, lucrurile nu prea stau aşa. În ultimii 70 de ani, America a dominat economia mondială multiplicându-şi dolarii, creând unele forțe specifice deosebit de bine dotate şi instruite. Însă, din punct de vedere al unui război de durată în care economia americană să se mobilizeze "ordonat" şi la comanda "complexelor militaro-industriale", lucrurile sunt destul de ambigue. Economia americană a stocat materiale importante pentru ducerea unui război departe de țară, prevăzând totul cu minuțiozitate, inclusiv prin cele peste 2 milioane de coşciuge stocate undeva prin Nevada. Armata americană dispune de cel mai puternic arsenal nuclear pe teritoriul Statelor Unite, de o puternică flotă dispusă pe toate oceanele lumii, de la Marea Chinei până în Oceanul Îngheţat de Nord, şi până la Mediterană, unde domină "bătrâna" Flota VI americană care a întreținut "Războiul rece" timp de 40 de ani. După terminarea celui de-al doilea război mondial, americanii s-au antrenat, scopul imediat fiind cucerirea Chinei, având în vedere relațiile destul de bune pe care americanii le-au avut cu Stalin, până când acesta a murit. În acest context, antrenarea pentru viitorul război mondial a început cu războaiele din Indochina, respectiv cele două Coreea, Vietnam, Cambodgia, Laos, etc. În acea perioadă, americanii au creat diverse pacte militare, scopul principal fiind viitoarele lovituri pe care probabil intenționa să le dea aliatului său din cel de-al doilea război mondial, fostul URSS. America, în toți aceşti 70 de ani a fost preocupată de câştigarea alegerilor şi luptele politice dintre partide, iar pentru acest lucru, a făcut toate diligențele pentru ca poporul american sau mai bine zis "conglomeratul de naționalități" să fie mulțumiți pentru nivelul lor de trai. În această perioadă, americanii au cheltuit sume uriaşe de bani, plătind cu sângele soldaților care luptau în teatre de război cu multe mii de km departe de granița americană. După terminarea războiului, la 9 mai 1945 şi capitularea Germaniei Naziste, americanii au venit în Europa dar au uitat să plece. Urmarea firească, construirea unor baze militare în toate țările din vestul Europei, în vederea confruntării dintre fostul URSS care a înființat Tratatul de la Varşovia care ținea de la Urali până la Berlin, şi puternicul NATO care dispunea după bunul plac al americanilor de întreaga economie a statelor Europene care au intrat în zona de influență a americanilor. "Cortina de fier" s-a terminat cu revolta românilor care şi-au ucis naționalistul Ceauşescu, iar populația înfometată, timp de 40 de ani, pentru a da viață proiectului "industrializării forțate" s-a transformat într-o populație anarhică care nu a mai ştiut nimic de disciplină cetățenească, dorința fiind îmbogățirea cu orice preț şi prin orice mijloace.

25 de ani de pace... 25 de ani de distrugere a apărării militare

Clasa politică ajunsă la putere prin mijloace "dolosive" nu i-a mai interesat ce se întâmplă cu suveranitatea şi statul, primind asigurarea că va veni "umbrela NATO" care ne va apăra de oricine, aceştia putând fi ungurii sau ucrainienii, sau polonezii sau chiar bulgarii. În goana după îmbogățire, clasa politică a crezut că în Europa şi în lume va fi "pace veşnică", iar cetățenii Europeni vor trăi ca în "sânul lui Avram". Pentru ei, conflictele numeroase din diverse părți ale planetei erau considerate "conflicte locale sau cel mult regionale". Urmarea firească a fost după decembrie politica dezastruoasă privind umilirea conducerii armatei, concomitent cu neglijarea planurilor care trebuiau făcute la nivelul academiei militare, a statului major general, ținând cont de relieful țării şi de industria de apărare construită de sistemul comunist. A început distrugerea unor mari întreprinderi constructoare de industrie militară, amintind în acest sens fabricile din Braşov, ARO Câmpulung, cât şi unele localități izolate care produceau tehnică de armament. Concomitent, au fost trimise la topitorii aproape în totalitate puternicele unități de tancuri şi motorizate, România dispunând de peste 3000 de tancuri şi peste 5000 de piese de artilerie. România nu a mai manifestat nici un fel de politică de cercetare militară, iar lovitura cea mai importantă a fost dată în 2007 când prin ordonanță de urgență, Guvernul Tăriceanu a dispus încetarea serviciului militar obligatoriu. Consecința, armata română, având ca unități importante de luptă "batalionul", a devenit cum spun majoritatea cetățenilor "o armată de cruciați", drapelul tricolor nemaiifiind motivul principal sub care luptă militarii, acesta transformându-se în drapelul de luptă al NATO. Fără o industrie, cu doar o armată care în prezent probabil numără cu puțin peste 70.000 de personal inclusiv cel civil, cu desființarea pe bandă a unor unități militare pentru a satisface cerințele imobiliare, armata noastră din cea de-a patra putere militară în Europa, aproape că nu mai reprezintă nimic. În acest context, putem spune că ceea ce s-a întâmplat în ultimii 25 de ani, privind neglijarea finanțării politicii de apărare a statului român, pentru că nu doar armata poate să facă apărarea, ci statul condus de organismele politice dispune modul în care conducătorii militari îşi vor îndeplini jurământul militar. Ultima lovitură dată de preşedintele Traian Băsescu l-a constituit anul 2013, când peste 40 de generali au fost trecuți în rezervă sau pensionați, fără ca domnul preşedinte să vadă prea departe viitorul conflict dintre cele două mari puteri, SUA şi Rusia. Sigur că spațiul nu ne permite să analizăm în amănunțime ce a fost bine şi ce s-a făcut greşit. Poate doar istoria şi evenimentele grave care se întâmplă în prezent în estul Europei determinat de criza politico-militară dintre SUA, UE şi Rusia, va fi un lite motiv pentru ca viitorii conducători ai țării să-i tragă la răspundere pe foştii preşedinți, care, în numele independenței țării, nu au ținut cont atunci când au privatizat economia românească de "armata şi nevoile ei", aceasta însemnând nu o "ciorbă mai bună la cazan", ci modul în care aceasta va cționa şi se va pregăti în timp de pace pentru viitorul război.

De război trebuie să te pregăteşti în timp de pace, nu când acesta „bate la uşă"

În ultimii 2-3 ani, zăngănitul armelor din estul Europei au fost tot mai vizibile, iar americanii, aflați la 10.000 km de viitorul inamic reprezentat de Rusia care s-a trezit după euromaidanul de la sfârşitul anului 2013. Aceasta, încă de la începutul mileniului III a început o puternică politică de înarmare, fiind conştientă de încercuirea pe care America i-a pregătit-o, având ca motto "Libertatea unor popoare din Orient şi din ASIA împotriva terorismului de tip islamist". Rusia a reacționat virulent cucerind Crimeea, "dând o palmă" marii puteri americane care au crezut că păcăleala discuțiilor militare va ține mult timp. În replică, americani şi-au pregătit viitoarele teatre de operațiuni împotriva Rusiei, acestea fiind: România, Ucraina, Statele Baltice şi Polonia. Acesta va fi viitorul teatru de război, cel mai puternic pe care îl poate avea „bătrânul" Continent European. Primele lovituri militare le vor fi simți aceste state care, cu excepția Ucrainei şi României, au început deja acum câțiva ani să se pregătească pentru conflict. Românii în schimb, au fost în permanență "cu traista în băț", cu granițele deschise, cu ademeniri ale elitei şi a cetățenilor care au fost îndemnați de Traian Băsescu să plece din țara lor şi să-şi găsească fericirea în unele țări Europene. Fericirea pentru români a fost cerşetoria, prostituția, infracțiunea şi devenirea bunilor specialişti români "servitorii Europei". Pe generali „i-am băgat la puşcărie" pentru unele fapte aşa-zise de corupție, iar clasa politică nu a reuşit să emită în legea bugetului fonduri substanțiale ale statului necesare apărării şi implicit ale armatei. Un ofițer superior să fie retribuit cu doar 1.500 euro, aceasta nu este un stimulent pentru cei care trebuie să stea cu pieptul împotriva gloanțelor. Dar despre acest lucru vom discuta în numerele viitoare, într-un limbaj pe înțelesul şi al viitorilor soldați. Spunem acest lucru, pentru că în războiul care "bate la uşă", România are nevoie, în afară de tehnică militară de: adăposturi pentru populația civilă, depozite importante pentru hrană şi echipament, locuri de detenție a prizonierilor. România are nevoie imediat de naționalizarea petrolului şi gazelor de la austrieci şi "punerea pe picior de război" a unor rafinării. Aceasta în condițiile în care benzina şi motorina vor avea costuri extraordinar de mari, iar aceste costuri vor fi plătite de cetățeni şi nu de guvernele care au luat prin înşelăciune bogățiile subsolului.

(va urma)

COL. (R) D.B.

UMOR LA REFLECTOR

Pe un drum rău, de care, un ţăran cu o caruţă încărcată cu fierărie şi trasă de un măgar nu putea urca o colină. Trece un drumeţ care îl ajută împingînd carul din spate. Căruţa ajunge în sfîrşit în deal, la un drum mai bun. Atunci săteanul mulţumeşte drumeţului:

- Mulţumesc, domnule, că mi-ai ajutat. Cu un singur măgar nu mai ajungeam eu în deal.

Băsescu a făcut un guvern, nu mie, nu ţie, ci SIE.

Băsescu, Antonescu şi Ponta naufragiază pe o insulă pustie. Aflaţi pe plajă, Crin se erijează în conducător al grupului şi propune ca fiecare să o ia în altă direcţie ca să-şi mărească şansele de a găsi resurse pentru supravieţuire.

Se despart: Crin merge ce merge prin pădure, caută, ciuleşte urechile, dar degeaba! Nici urmă de ceva comestibil, cât de cât. Într-un final, ajunge într-un luminiş, în care Băsescu deja îşi făcea un grătar...

Fericit, se duce la el şi îl îmbrăţişează:

- Bravo, Băsescule! Măi Traiane, eu întotdeauna te-am admirat. Ştii să te descurci în orice situaţie, se vede că ai fost marinar. Ce mai, eşti tare! Auzi, între noi fie vorba, mie Ponta ăsta nu mi-a plăcut niciodată!

La care Băsescu răspunde sec:

- Nu-ţi place, nu mănânci!

Obama îi trimite o scrisoare lui Băsescu:

- Ar trebui să îţi iei adio de la popor!

Băsescu răspunde:

- De ce? Unde pleacă?

Informaţie de ultimă oră iarna: Pentru cei care suferă de frig, guvernul a deschis o linie fierbinte unde poţi să vorbeşti cu cineva care stă la căldură...

Este timpul alegerilor pentru funcţia de preşedinte al lumii, iar tu ai drept de veto, adică votul tău ar decide cine să fie ales. Iată şi detaliile despre cei trei candidaţi:

Candidatul A are legături cu nişte politicieni corupţi şi se bazează pe conjunctia astrelor. A avut două relaţii extraconjugale. Fumează foarte mult şi bea între 8 şi 10 pahare de martini pe zi.

Candidatul B a fost dat afară din funcţie de două ori, doarme pînă la amiază, a fumat opiu în tinereţe şi bea un sfert de litru de whisky în fiecare seară.

Candidatul C este sportiv medaliat şi erou de război. Este vegetarian, bea bere ocazional şi nu a avut niciodată relaţii extraconjugale.

Dintre aceşti trei candidaţi tu pentru cine ai opta?

Alege şi apoi citeşte răspunsurile de mai jos.

Candidatul A este Franklin D.Roosevelt.

Candidatul B este Winston Churchill.

Candidatul C este Adolf Hitler...

POLIŢIA ÎN ACŢIUNE

Accidente rutiere în judeţ

* În ziua de 14.10 a.c., pe raza comunei Schitu Goleşti, C.F. de 36 de ani din localitate, în timp ce conducea un autoturism din direcţia Piteşti către Câmpulung, într-o curbă uşoară la stânga, semnalizată corespunzător, a părăsit partea carosabilă şi a intrat în coliziune cu mai multe podeţe din beton situate în partea dreaptă a drumului. Din accident a rezultat vătămarea corporală uşoară a conducătoarei auto. Cercetările au fost efectuate de poliţişti din cadrul Biroului Rutier Câmpulung. În cauză s-a întocmit dosar penal, conform art. 196 C.P..

* În ziua de 14.10 a.c., pe str. Calea Craiovei din Piteşti, Z.V. de 36 de ani, din municipiul Piteşti, în timp ce conducea un autoturism din direcţia Centru Piteşti către comuna Bradu, a accidentat uşor pe C.R. de 41 de ani, din municipiul Piteşti, care se angajase regulamentar în traversarea străzii, pe marcajul pietonal, semnalizat corespunzător. După producerea accidentului rutier conducătoarea auto nu a oprit, a părăsit locul producerii accidentului rutier fără încuviinţarea organelor de poliţie, fiind identificată ulterior. Aceasta nu se afla sub influenţa băuturilor alcoolice. Accidentul rutier a fost protocolat de poliţişti din cadrul Biroului Rutier Piteşti.

* În ziua de 14.10 a.c., pe raza comunei Aninoasa, O.G.I. de 30 de ani din localitate, în timp ce conducea un autoturism, nu a adaptat viteza la condiţiile de drum într-o curbă la dreapta, a pierdut controlul autoturismului şi a intrat în coliziune cu un gard. Conducătorul auto se afla sub influenţa băuturilor alcoolice. Acesta a fost condus la Spitalul Municipiului Câmpulung unde i-au fost prelevate probe biologice în vederea stabilirii alcoolemiei. În cauză s-a întocmit dosar penal, cercetările fiind continuate sub aspectul săvârşirii infracţiunii prevăzute şi pedepsite de art. 336 alin. 1 C.P..

* În ziua de 14.10 a.c., pe raza comunei Albota, T.C.S. de 23 de ani, din oraşul Mioveni, în timp ce conducea un autoturism din direcţia Piteşti către Slatina, pe fondul vitezei excesive, într-o curbă periculoasă la stânga semnalizată corespunzător, a pierdut controlul direcţiei de mers, a pătruns pe sensul opus de mers şi a intrat în coliziune frontală cu un autotractor care tracta o semiremorcă, ansamblu de vehicule condus regulamentar de R.I.C. de 53 de ani, din oraşul Curtea de Argeş. Din impact autoturismul a fost proiectat în şanţul din dreapta privind direcţia sa de mers. Din accident a rezultat decesul conducătorului auto T.C.S.. Conducătorul autoutilitarei nu se afla sub influenţa băuturilor alcoolice. Cercetările au fost efectuate de poliţişti din cadrul Serviciului Rutier Argeş.

Sancţiuni aplicate de poliţiştii rutieri

* Poliţiştii din cadrul Serviciului Rutier Argeş şi Biroului Rutier Piteşti au acţionat pe raza de competenţă, ocazie cu care au aplicat 180 sancţiuni contravenţionale în valoare totală de 33.236 lei şi au reţinut în vederea suspendării dreptului de circulaţie 12 permise de conducere.

* Poliţiştii din cadrul Serviciului Rutier Argeş l-au depistat pe Ş.D. de 58 de ani, din municipiul Piteşti, în timp ce conducea un autoturism aflându-se sub influenţa băuturilor alcoolice. Acesta a refuzat recoltarea de probe biologice în vederea stabilirii alcoolemiei. În cauza s-a întocmit dosar penal, conform art. 337 C.P..

* Poliţiştii Biroului Rutier Curtea de Argeş l-au depistat pe D.A. de 48 de ani, din comuna Mălureni, în timp ce conducea o autoutilitară fiind sub influenţa băuturilor alcoolice. În cauză s-a întocmit dosar penal, conform art. 336 alin. 1 din C.P.

BÂRFE POLITICE ÎN ACTUALITATE

Brucan, Stalin, regele Mihai şi România

Preocupaţi de problemele aproape insurmontabile create de exodul imigranţilor şi prea puţin, sau deloc, de cauzele care l-au generat, neglijăm celelalte probleme mari ale lumii, cum ar fi consolidarea spectaculoasă a axei Moscova-Beijing ori bilanţul anului de bombardamente aeriene ale coaliţiei internaţionale asupra Statului Islamic, care poate fi sintetizat în vorbele „mult zgomot pentru nimic!". Totuşi, în ce mă priveşte, voi zăbovi aici asupra unor fapte de istorie recentă, pe care le cred demne de a fi cunoscute şi comentate de cititori, dar fără ură şi părtinire. Le-am desprins din volumul „Diplomat la Moscova - mărurisiri incomode", semnat de Savian Bulacu - Lăpuşata, apărut la Editura Universitară. Motivul acestei opţiuni se va vedea mai departe, până atunci vreau să reamintesc că, tot aici, sub titlul „Stalin şi Transilvania", am prezentat afirmaţiile tranşante în cazul acestei provincii româneşti pe care, încă din toamna lui 1944, fostul lider bolşevic de la Kremlin le-a rostit în faţa conducătorilor comuniştilor din Ungaria, în frunte cu Matyas Rakosi, care veneau în cascadă la Moscova, spre a face lobby pentru ca Ardealul să fie atribuit ţării lor. „Dej, eu (i se adresa Stalin liderului comunist venit din Bucureşti - n.n.) nu pretind că stăpânesc istoria României şi mai ales a Transilvaniei mai bine decât tine. Am înţeles ce doriţi. Cunoaşteţi că, nu de mult, a fost la mine Rakozi (Rakosi), susţinând că nu numai Ardealul de Nord, ci şi întreaga Transilvanie se cuvine de drept să fie redată Ungariei. I-am răspuns că dacă mai insistă asupra acestei chestiuni, îl voi alunga fără menajamente (...). DEJ, TRANSILVANIA VA FI PE VECI A ROMÂNIEI (subl. ns.)", declara atunci Stalin, potrivit martorului ocular Gh. Apostol, care avea să fie unul dintre liderii comunişti din ţara noastră. De notat că, aşa cum rezultă din stenogramele întâlnirilor lui Stalin cu delegaţii româneşti de cel mai înalt nivel, publicate în volumul „Gheorghiu-Dej la Stalin.1944-1952", îngrijit de eminentul sovietolog Vasile Buga, el a mai reluat chestiunea şi tot cu acelaşi ton categoric. Să revin însă la volumul lui Savian Bulacu-Lăpuşata, fost diplomat la Ambasada României la Moscova între 1990 şi 1993, calitate în care, în vara lui 1990, l-a însoţit pe Silviu Brucan în timpul vizitei acestuia în capitala rusă. Pe atunci, Tache Brucan era pe cai mari, deşi nu deţinea nicio funcţie oficială în noile structuri politice de la Bucureşti se ocupa de presă, el numise şefi la Radio şi TVR; apoi, ştiu din surse sigure că, în primele zile după 22 decembrie 1989, ziariştii de la „Scânteia" devenită „Adevărul" l-au trimis la el pe R.C., cu care se cunoştea bine, să-l întrebe pe cine să punăredactor şef la acest cotidian. „Pe Dan Deşliu", a răspuns fără ezitare Brucan, nominalizând un poet proletcultist, netalentat, devenit dizident întrucât fusese trecut pe linie moartă pe plan politic. În faţa ezitării evidente a redactorilor, Brucan i-a ameninţat direct: „Treaba voastră. În condiţiile astea, eu îmi iau mâinile de pe voi!". Tot el controla politica externă şi diverse numiri de noi ambasadori. De asemenea, seara convoca adesea conferinţe de presă la hotelul Intercontinental, în care vorbea pe post de premier, ministru de Externe sau mai ştiu eu ce demnitar. Pretindea să i se zică „domn profesor", deşi nu absolvise nicio facultate!Acum, în vara lui 1990, venise la Moscova „cu caracter privat", fusese salutat la aeroport de ambasadorul Vasile Şandru, locuia la Ambasadă în dormitorul prezidenţial, în care, până la el, mai dormise doar Ceauşescu, iar diplomatul Bulacu-Lăpuşata îl însoţea la toate întâlnirile şi convorbirile, dar fără a-i asigura traducerea şi fără a interveni în discuţii. Ciudat ori nu, pe măsură ce treceau zilele, Brucan nu a mai fost primit de personalităţi sovietice de prim rang, motivul fiind, evident, ambiţia lui de a da lecţii gazdelor despre mersul lumii sau situaţia internă din URSS, ceea ce, evident, nu le convenea acestora, care-i cunoşteau bine ascensiunea din perioada stalinistă! Pe acest fundal a ajuns la întâlnirea cu redactorul şef de la ziarul „Izvestia", doctor în ştiinţe politice şi relaţii internaţionale, iar acolo aceste titluri nu se luau pe vodcă ori icre negre. Cu acordul părţilor, discuţia celor doi a fost imprimată de diplomatul român, care o redă integral în premieră, în carte. După ce vorbeşte despre situaţia din România de după 1989, Brucan începe să critice evoluţiile din URSS, încheind că România şi românii au pătimit mult datorită „dictatorului gruzin" Stalin. Gazdei atât i-a trebuit, parcă aştepta această afirmaţie.„Mai spuneţi (...) că noi, ruşii, am avut, uneori, atitudini ostile faţă de români şi că am luat din pământul ţării (România-n.n.), ceea ce turcii nu au făcut. Ca istoric (sic!- n.n. D.C.) ar trebui să ştiţi că, după Al Doilea Război Mondial, creionul pentru trasarea noilor graniţe a fost mai roşu al anglo-americanilor decât al nostru. Ei le-au trasat şi noi le-am aprobat cu anumite ajustări, fiindcă ne erau avantajoase. Vă spun şi o noutate: englezii şi americanii, pe care îi proslăviţi, au propus la Yalta ca graniţa de Vest a URSS să fie Carpaţii Răsăriteni, adică întreaga Moldovă a României să fie inclusă în URSS. În fapt, englezii se dădeau bine pe lângă noi ca să aibă mână liberă în Grecia. Şi ştiţi, domnule profesor, cine a spus un „NIET" hotărât propunerii engleze? Stalin, domnule profesor, pe care îl numiţi dictatorul gruzin. Există documente, nu vă spun poveşti." Un alt subiect sensibil abordat de gazdă a fost statutul regelui Mihai, care, spunea el, „la 23 August 1944 asăvârşit un act de importanţă colosală pentru Armata Roşie". „Noi, ruşii, am conferit regelui Mihai cea mai înaltă distincţie sovietică pentru actul istoric săvârşit. Dacă nu eram noi, voi eraţi în stare să-l împuşcaţi, aşa cum am făcut şi noi cu ţarul Rusiei, care a fost dat pe mâna unor revoluţionari exaltaţi. Acum deplângem acest act odios, dar răul istoric l-am săvârşit. De aceea nu v-am permis să procedaţi tot aşa cu regele vostru. Şi, fiindcă suntem fraţi de credinţă în Biserica Ortodoxă, trebuie să vă spun că ce nu aţi făcut regelui Mihai, aţi săvârşit cu Nicolae Ceauşescu. Nu numai că l-aţi împuşcat de Sfântul Crăciun, dar aţi atentat la instituţia prezidenţială, nu mai vorbesc de procesul declanşat, care a fost un adevărat... A fost ceva urât..." Brucan a bâiguit câteva vorbe. Ce putea spune el, care îl ura visceral pe rege şi avea aceleaşi sentimente faţă de Ceauşescu, întrucât nu-l mai băgase în seamă? Cât priveşte Crăciunul, el, un ateu feroce, ce să aibă în comun cu această mare sărbătoare a creştinilor? În final, interlocutorul îl previne că va aborda un subiect foarte sensibil, care o să-l „supere şi mai tare, dar care merită", după părerea lui. „Sunteţi nestatornici, domnule profesor. Din câte cunosc, de-a lungul istoriei, în marile conflagraţii europene şi mondiale, conducătorii români nu au fost loiali până la capăt cu cei ce s-au aliat. Au trădat uşor şi tot atât de uşor şi-au părăsit aliatul, trecând cu bagaje cu tot în tabăra adversă. Subliniez, este vorba de conducătorii români, nu de poporul român, pe care îl respect (...). Oscilaţia dumneavoastră în relaţiile cu aliaţii şi cu vecinii ne-a determinat să fim „prudenţi" cu politicienii români. Şi nu numai noi". A fos un duş arctic, la care Brucan nu se aştepta şi care trebuie citit „sine ira et studio". La urma urmei, el se erijase nu doar într-un conducător al României postdecembriste, ci şi într-un politolog de talie mondială, uitând că gazdele îl ştiau bine şi îl afişaseră încă de pe vremea când îl glorifica deşănţat în paginile „Scânteii" - şi nu doar acolo - pe „generalissimul Stalin, genialul conducător al popoarelor", pentru ca acum să-l denunţe pe „dictatorul gruzin". Firesc, şi gazda se întreba dacă a fost - şi când a fost - sincer, fără să uite că, în istorie, ca şi în viaţa cotidiană, sinceritatea nu este mereu un atuu.

PRELUAT PRIN INTERNET DE LA DUMITRU CONSTANTIN

REVISTA PRESEI LOCALE

Ziarul „ANCHETA“

EXPERTIZĂ ALARMANTĂ: TRAFICUL RUTIER POATE PROVOCA PRĂBUŞIREA PODULUI CĂTEASCA

După un dosar penal nefinalizat nici la acest moment ca urmare a faptului că la mai bine de un an de la decizia primei instanţe motivarea nu a fost redactată, podul de la Căteasca revine în atenţia opiniei publice. În vara acestui an, Consiliul Judeţean Argeş a solicitat realizarea unei expertize privind controversatul prag de fund de la acest obiectiv. Până aici, toate bune şi frumoase, numai că rezultatul expertizei nu este deloc îmbucurător. Conform informaţiilor care ne-au parvenit pe surse, din concluziile expertului reiese faptul că riscul de prăbuşire a podului este extrem de mare. „În primul rând, ne-a recomandat să scoatem din apă vechiul pod, deoarece afectează noua construcţie. Pragul de fund nu poate fi făcut decât după ce se va îndepărta vechiul pod. De asemenea, expertiza spune că deversările zilnice vor duce la erodarea masivă a pilonilor. Nu şi dacă aceste praguri de fund au fost prevăzute în proiectul iniţial. Actele referitoare la acesta nu sunt la Consiliul Judeţean. Eu nu le-am văzut. Până şi expertul ne-a zis că nu s-a mai confruntat cu o asemenea situaţie, şi aici mă refer la faptul că nu avem niciun act legat de proiect. Toate sunt la organele de anchetă. Eu cred că toate aceste lucrări trebuiau făcute la vremea lor. Acum e un fel de lanţ al slăbiciunilor, pentru că ABAAV-ul trebuie să facă amenajarea - fază care este prevăzută în proiectul acela blocat, iar Consiliul Judeţean trebuie să dea vechiul pod la o parte. De asemenea, ni s-a recomandat şi implementarea unui sistem care să monitorizeze traficul rutier în zona respectivă şi, implicit, intensitatea vibraţiilor care ar putea afecta acest pod. Prin această expertiză ni s-au trasat etapele şi ce trebuie să facem în continuare”, ne-a declarat Florin Tecău, preşedintele Consiliului Judeţean Argeş.

ANDREEA ŞERBAN

Ziarul „JURNALUL DE ARGEŞ“

Blestemul lui Tecău: PSD Argeş a ajuns să conteze la Bucureşti... puţin şi rar

Congresul extraordinar al PSD de duminică, desfăşurat la Sala Palatului din Bucureşti, a confirmat faptul că filiala argeşeană nu prea mai contează în plan naţional. Deşi PSD Argeş a fost a şasea organizaţie din punct de vedere al numărului delegaţilor (calculat în funcţie de rezultatele obţinute la ultimele alegeri), n-a reuşit să obţină niciun post de vicepreşedinte. Candidatul Argeşului pentru acest post, deputatul Cătălin Marian Rădulescu, a obţinut cele mai puţine voturi, sub o mie, dintre toţi cei 21 de competitori. Aşa se face că Argeşul nu mai are niciun reprezentant în Biroul Permanent Naţional al PSD, asta după ce şi trezorierul partidului, deputatul Mircea Drăghici, a rămas pe dinafară pentru simplul motiv că Liviu Dragnea s-a debarasat de el, nemaidorind ca funcţia de trezorier să aibă reprezentare în conducerea politică executivă a partidului. Revenind la candidatul Argeşului, deputatul Rădulescu, imediat după ce a aflat că a fost învins primind doar 990 de voturi, acesta a postat supărat pe contul său de Facebook un comentariu foarte dur (pe care l-a şi şters ulterior), la adresa celor care au preluat puterea în partid. Deputatul de Piteşti a vorbit de o “mafie ordinară” provenind de la Camera Deputaţilor, care ar fi trimis bilete în sală să fie tăiaţi cei indezirabili, printre care el, candidat la postul de vicepreşedinte, şi Constantin Niţă de la Braşov, contracandidatului Valeriu Zgonea la funcţia de preşedinte executiv.

D.G.

Ziarul „OBIECTIV DE ARGEŞ“

„A FOST O GAŞCĂ CARE ŞI-A FĂCUT CĂRŢILE CUM A VRUT“

Preşedintele PSD Diaspora, deputatul argeşean Cătălin Rădulescu, a fost unul dintre puţinii care s-au arătat scandalizaţi de modul de desfăşurare a congresului PSD de duminică. Candidat la funcţia de vicepreşedinte, Rădulescu a strâns aproape 1000 de voturi, insuficiente însă. Deputatul dezvăluie în exclusivitate maniera prin care votul a fost influenţat, arătând cu degetul spre un grup de zece lideri de organizaţii judeţene care s-au înţeles între ei. În favoarea afirmaţiilor lui Rădulescu stau şi spusele şi fotografiile făcute la congres de liderul TSD, Mihai Sturzu.

Fără urne, buletinele de vot au venit la plic. Cu bileţel bonus!

Deşi este lăudată constant pentru rezultate, organizaţia PSD Argeş nu va avea nici de data aceasta un reprezentant în conducerea la vârf a partidului. Cel cu cele mai mari şanse în cursa pentru un post de vicepreşedinte (din cele 14), deputatul Cătălin Rădulescu, preşedinte al PSD Diaspora, acuză nereguli grosolane, indicând chiar vinovaţii. După Rădulescu, preşedintele Liviu Dragnea, cu care spune că este prieten, nu a avut nicio implicare în manevrele făcute la congres. Poate tocmai de aceea, după o postare furibundă pe o reţea de socializare imediat după congres, Rădulescu nu a primit niciun telefon şi nu a fost „mustrat” în niciun fel. Şochează însă modalitatea de organizare a alegerilor, votându-se direct în sală, prin intermediul unor buletine de vot împărţite de preşedinţii de organizaţii judeţene, fără ajutorul unor cabine de vot. În plus, în plicurile unor organizaţii au existat bileţele cu o „listă neagră” de candidaţi, care nu trebuiau susţinuţi. Graţie unei fotografii făcute de Mihai Sturzu, liderul TSD, se observă clar că şi Rădulescu era pe această listă.

„Au făcut o cooperativă!”

Deputatul Cătălin Marian Rădulescu îi nominalizează pe cei pe care îi bănuie că au făcut parte din „cooperativa” care a „trântit” alegerile pentru funcţiile de vicepreşedinţi. „A fost o gaşcă care şi-a făcut cărţile cum a vrut. Sunt câţiva preşedinţi de organizaţii care s-au ocupat să fraudeze alegerile: din Neamţ, Buzău, Dolj, Maramureş, Mehedinţi, Olt şi Giurgiu. Au făcut o cooperativă şi au distribuit nişte bileţele în plicurile care conţineau buletinele de vot. Dl. Dragnea n-a avut niciun fel de legătură. Ăştia sunt prieteni între ei şi trag toate sforile să le iasă oamenii în Biroul Permanent. Eu mi-am depus primul dosarul şi am ajuns pe listă pe locul 14! E clar că s-a făcut o şmecherie, frumos era să se tragă la sorţi ordinea pe buletinul de vot. Este pentru prima dată într-un congres al partidului când buletinele de vot s-au dat către preşedinţii de organizaţii, în plic şi nu s-au mai amenajat cabine de vot! Noi avem impresia că au pus mai multe buletine la cei care trebuiau să fure, plus că s-au distribuit acele bileţele... Bănicioiu a avut mare noroc, că a luat voturile de la organizaţiile care m-au susţinut şi pe mine şi de la Constantin Niţă. Pe mine m-au votat prietenii din Argeş, din Dâmboviţa, din Prahova, de la Vaslui, din Caraş Severin, din sectoarele 1, 2 şi 6 Bucureşti şi din Diaspora”, ne-a declarat Rădulescu.

ANDRI IRIMIA

Ziarul „ARGEŞUL“

Ziarişti de la încătuşaţi la „Atac”, încătuşaţi la Piteşti

Ieri, patru jurnalişti de la publicaţia “Atac de Buzău”, care, alături de „Atac de Argeş”, „Atac de Bistriţa” şi „Atac la persoană”, sunt deţinute de Florin Paraschivescu, au fost aduşi la Poliţia Piteşti pentru audieri. Este vorba despre Doru Iuga, de 32 de ani, fost director al OTV, Adrian Alin Claudiu Untaru, de 27 de ani, ambii din Bucureşti, Ioana Galanton, de 28 de ani, soţia lui Paraschivescu şi responsabil de publicitate, şi Alin Nicolăină. Cei patru sunt suspectaţi de comiterea infracţiunii de şantaj, după ce împotriva lor au fost depuse plângeri că au pretins bani de la persoane publice pentru a nu da publicităţii informaţii compromiţătoare despre acestea. Aseară, cei în cauză au fost reţinuţi 24 de ore pe bază de ordonanţă şi încarceraţi în arestul Poliţiei Judeţene...

Motto: „Două lucruri sunt infinite, universul şi prostia umană, însă nu sunt sigur despre primul“
Albert Einstein

PIERDEREA FUNDAȚIEI EMANUIL GOZSDUM -UN EXEMPLU TIPIC DE TRĂDARE ŞI PROSTIE ROMÂNEASCĂ

Recent, am primit la redacție numărul 75 al importantei reviste "eminamente românească"- DACOROMANIA, editată de Fundația "Alba Iulia 1918 pentru unitatea şi integritatea României", al cărei preşedinte este distinsul profesor Ion Pleşa. Având un colectiv de redacție "strălucit şi competent", precum şi un grup de consultanți ştiințifivi şi colaboratori din care amintim doar câteva nume: scriitorul Ion Mărgineanu, prof. Ciobotă, Pleşa, Furdui, având în frunte ca director pe economistul de excepție Ion Străjan. Ne-a atras atenția pleiada de importante personalități precum: Ion Coja, prof. dr. Corneanu, scriitorii Cârlugea şi Dinescu, dar şi prof. Mircea Dogaru şi Ovidiu Drimbă, iar garnitura ar continua cu câteva personalități militare de excepție din rândul armatei române în rezervă. Fără nicio discuție, din pagina acestei reviste emană de la o poştă patriotismul şi importanța pe care această fundație, prin publicația sa o dă întregirii patrimoniului nemaului românesc, indiferent că se află în Ungaria sau undeva în lume. Revista este pătrunsă de un puternic spirit religios ortodox, dar nu uită nici celelalte culte care, indiferent de confesiune, sprijină identitatea românească de pretutindeni, cu precădere în Transilvania. Cine este Emanuil Gozsdum în cele 5-6 pagini din acest număr, revista ne atenționează în sensul că, deşi a trăit în Ungaria, el a rămas până la moarte un român neaoş, care până la sfârşitul vieții a avut în suflet România. Drept urmare, fabuloasa sa avere dobândită prin inteligență şi muncă, a donat-o printr-un testament poporului român şi cu precădere Transilvaniei. Testamentul semnat în 1870 pe care acum Fundația Alba Iulia 1918 revine pentru a fi pusă pe tapetul clasei politice, în vederea întocmirii de demersuri serioase, pentru ca bunurile şi averea donată prin testament poporului român, să intre în posesia statului român. De fapt, prin facsimilul publicat în revistă, datând 08 mai 1938, însuşi Regele Carol al-II-lea, prin decretul regal, a ratificat învoiala dintre România şi Ungaria privind stabilirea detaliilor prin care testamentul lui Gozsdum să devină realitate. Poate că se va ridica un grup de personalități din Parlamentul României, din Academia Română, din fundațiile civice care se ocupă mai mult de câini decât de problemele importante pentru aducerea în țară a patrimoniului stabilit prin testament. Deocamdată Ministerul de Externe nu face niciun demers ferm, aşa cum însăşi Regele Carol al II-lea a solicitat. După revoluție, s-au întâlnit prim-miniştri la granița celor două țări, s-au pupat, au ciocnit cupe de şampanie pentru prietenia nezdruncinată dintre celel două popoare, uitând însă să treacă în ordinea de zi subiectul "Patrimoniul Gozsdum". În prezent, printr-un preşedinte de origine germană, nu ne putem aştepta la vreun demers cu privire la această problemă. Nici din partea primului ministru al Guvernului care este acum băgat în corzi de un preşedinte care vrea "Guvernul meu", "Parlamentul meu", uitând însă că încalcă legea şi Constituția, pentru că domnul Iohannis a fost ales ca preşedinte al tuturor românilor şi nu doar al lui Blaga şi ceilalți lideri ai PNL-ului nou cărora "le este foame şi vor la guvernare", fără ca în schimb să aibe vreun merit sau vreun program pentru români. Avem convingerea că mijloacele media au obligația de a discuta zi şi noapte "problema testamentului Gozsdum". Nu doar pentru valoarea materială, ci în primul rând pentru valoarea unei demnități pierdute a românilor care au devenit servitorii Europei "pupând fundurile" oricărui are un Paşaport occidental. Gozsdum, deşi a trăit în perioada grea pentru Transilvania, a fost în permanență cu gândul față de țară, de România, spre deosebire de "amploiații şi prințişorii perioadei de tranziție" care au uitat că sunt români.

DUMITRU CÂRCENI

Fundaţia Gojdu în actualitate

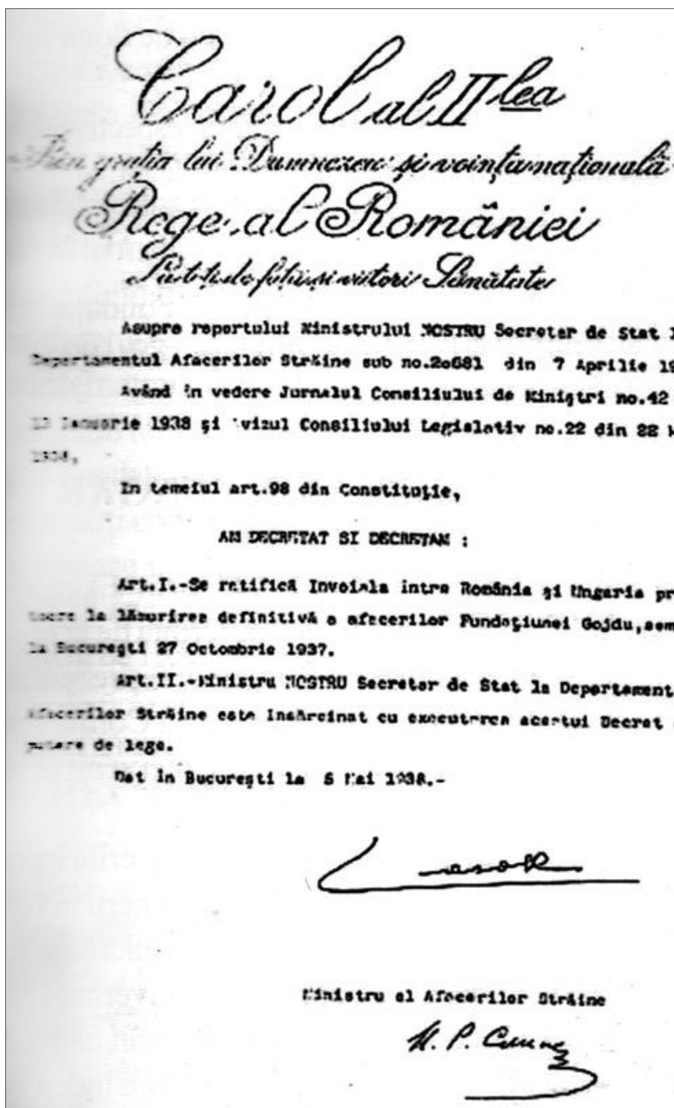
Fundația Emanuil Gojdu, evaluată la peste un miliard de dolari, este pe cale să fíe pierdută de către poporul român din cauza prostiei, vanității şi lipsei de **patriotism,** ca să nu spunem trădare, a unor politicieni **incapabili** să păstreze moştenirea acestui Mecena al Ardealului, cel mai bogat şi mai celebru român din Europa Centrală. **Emanuil Gojdu** (n. 1802 - d. 1870) s-a născut în Oradea, la 21 februarie 1802, în familia negustorului Athanasiu Popovici-Gojdu, de origine macedo-română. Strămoşii lui se trag din **Mascopole.** El şi-a petrecut copilăria în Oradea, alături de ceilalți 5 frați ai săi, Dumitru, Ioan, Simion, Vasile şi Gheorghe. Emanuil Gojdu a făcut şcoala primară la Oradea, după care a urmat cursurile liceului romano-catolic din Oradea şi din Bratislava. Şi-a făcut studiile universitare la Bratislava, Budapesta şi Viena. De pe vremea studenției a frecventat salonul literar al lui Grabovski Atanasiu, un macedo-român foarte bogat, unchiul lui Atanasiu Şaguna, devenit ulterior mitropolit al Ardealului sub numele de Andrei Şaguna. Aici se întâlnea cu macedoromânii stabiliți la Budapesta: Teodor Aaron, Andrei Mocioni, Moise Nicoară, Damaschin Bojincă etc. Tot aici îşi va fi lecturat primele încercări poetice. După o stagiatură de 3 ani, Emanuil Gojdu şi-a deschis un birou de avocatură şi de notar cambial, în Budapesta, activități ce-i vor aduce faimă şi o avere imensă. În anul 1832 începe clădirea imperiului mobiliar, cumpărând casa lui Wilhelm Sebastian, pe str. Kiraly, din Budapesta, unde va construi, ulterior, un şir întreg de imobile. În timpul revoluției de la 1848, Emanuil Gojdu a colaborat la redactarea a două documente programatice: „înştiințarea către Românii de legea răsăriteană neunită“ şi „Petiția neamului românesc din Ungaria şi Banat“, documente care cuprindeau trei principii fundamentale: autonomia bisericească, delimitarea fundațiilor şcolare şi biericeşti şi autonomia şcolilor româneşti. Emanuil Gojdu s-a implicat în viața socială şi politică a vremii, deținând funcții foarte importante: comite suprem al Carasului, deputat de Tinca-Bihor în Parlamentul de la Budapesta, membru fondator al ASTREI din Sibiu, membru al Casei Magnaților din Budapesta, judecător la Curtea Supremă din Budapesta etc. S-a stins din viață la 3 februarie 1870, la vârsta de 68 de ani şi a fost înmormântat în cimitirul Karepesi din Budapesta. Fundația Emanuil Gojdu a fost instituită prin testamentul pe care Emanuil Gojdu 1-a întocmit şi 1-a autentificat la Budapesta, în ziua de 4 noiembrie 1869. Fundația oferea burse de studii românilor ortodocşi din Transilvania şi Ungaria, „acelei părți a națiunii române din Ungaria şi Transilvania care se ține de religia răsăriteană ortodoxă „

Potrivit testamentului lui Emanuil Gojdu:

„ 7). întreagă averea mea, care va rămâne după solvirea datoriilor mele, după solvirea daniilor din punctele 1 şi 4 şi după cheltuielile de înmormântare, care cheltuieli le-am restrâns prin dispozițiunile din

punctul 6, o las în întregul ei acelei părți a națiunii române din Ungaria şi Transilvania, care se ține de legea răsăriteană ortodoxă. Din lăsământul acesta voiesc să se constituie o fundațiune permanentă, care va purta numele „Fundațiunea Gozsdu"; pentru administrarea şi destenațiunea ei servească ca normă nestrămutabilă următoarele dispozițiuni:

a). După moartea mea să se inventarieze întreaga mea avere, din aceea să se detragă sarcinile ce vor fi mai rămas, să se solvească, respectiv să se asigure intertențiunea de văduvă a soției mele, (punctul 3) sau suma testată ei (punctul 4), sau în cazul că ar muri ca văduva mea, să i se asigure suma de douăzeci şi cinci de mii (25.000) fl., în sensul punctului 4, în fine pe seama copiilor Iuliei Mandrino să se asigure suma de 12.000 fl. (punctul 1), apoi ce mai rămâne să se predea pe lângă inventarul special, ca eredului universal, reprezentanței, pe care o voi descrie mai circumstanțial, în cele următoare;

Carol al II-lea
Prin grația lui Dumnezeu și voința națională
Rege al României
La toți de față și viitori Sănătate

Asupra raportului Ministrului NOSTRU Secretar de Stat l
Departamentul Afacerilor Străine sub no.20681 din 7 Aprilie 19
Având în vedere Jurnalul Consiliului de Miniștri no.42
Ianuarie 1938 și avizul Consiliului Legislativ no.22 din 22 M
1938,

In temeiul art.98 din Constituție,

AM DECRETAT ȘI DECRETĂM :

Art.I.-Se ratifică Invoiala intre România și Ungaria pri
toare la lămurirea definitivă a afacerilor Fundațiunei Gojdu,semn
la București 27 Octombrie 1937.

Art.II.-Ministrul NOSTRU Secretar de Stat la Departamentu
Afacerilor Străine este însărcinat cu executarea acestui Decret
putere de lege.

Dat în București la 5 Mai 1938.-

Ministrul Afacerilor Străine

b). dacă reprezentanța fundațiunei ar afla mai avantajoasă vinderea averii imobile, aceea pe lângă consensul soției mele, chiar şi dacă ea s-ar fi măritat, o pot face executorii testamentului meu şi fără influiența reprezentanței fundaționale, având în vedere observarea mea din punctul 4, ba între împrejurări favorabile vânzarea se poate face din mână liberă şi ocolirea licitațiunii; dacă în chestiunea aceasta executorii testamentului meu nu ar fi de o opiniune, să decidă opiniunea acelei părți, la care va sta soția mea;

c). deoarece prorocesc cel mai strălucit viitor acțiunilor de la prima cassă de păstrare din Pesta, din cari acțiuni am în prezent 54 bucăți, aceste până când referințele patriei nu se schimbă spre rău,- de ce să o ferească Dumnezeu - să nu se vândă, şi fiindcă după ele vin interese cu mult peste 6% nici reprezentanta fundației să nu le vândă, ci să le păstreze ca un izvor sigur de venit;

d). pentru administrarea fundațiunei mele, din națiunea orientală ortodoxă română împuternicesc următoarea reprezentanță:

aa). pe mitropolitul sau archiepiscopul oriental ortodox român;

bb). pe toți episcopii orientali ortodocşi români din Ungaria şi Transilvania;

cc). toți, ațâți, şi afară de aceştia încă trei bărbați laici autoritari, cunoscuți pentru onorabilitatea lor, şi pentru trezvia lor împreunată cu sentimente de devotați români orientali ortodocşi, la a căror alegere să aibă vot decisiv soția mea, chiar şi dacă s-ar fi măritat, executorii testamentului meu, dacă vor mai fi în viață, asemenea rudeniile mele cari poartă numele Poznar de Kirãly-Darocz din comitatul Bihorului; din această familie Poynar, dacă se va afla vreun individ capabil în ea, cel puțin unul să fie ales în reprezentanță.

e). După ce reprezentanța aceasta va primi în numele națiunei orientale ortodoxe române din Ungaria şi Transilvania rămasul fundațional, şi acela îl va aşeza pe lângă controlul cuviincios în cassa mitropolitană ortodoxă română, să-l depună spre fructificare la locuri sigure şi cu credit solid; până atunci să-l depună sub numele funda la cassa de păstrare din Pesta, Oradea mare, Arad şi Sibiu; două treimi din venitul curat să se capitalizeze în fiecare an şi să se înmulțească cu cametele cametelor, respectiv cu veniturile veniturilor, cincizeci(50) de ani de la timpul primirei.

f). Din a treia parte a venitului, respei intereselor, plătindu-se un oficial purtătoriu de socoteli, restul sumei să-l împartă reprezentanța fundațională ca stipendii acelor tineri români de religiunea răsăriteană ortodoxă, distinşi prin purtare bună şi prin talente, ai căror părinți nu sunt în stare cu averea lor proprie să aducă la îndeplinire creşterea şi cultivarea copiilor lor. La locul acesta se stabileşte ca principiu general:ca stipendiile să se facă după cerințele împrejurărilor locale şi după gradele claselor şcolare, anume: studenților în țări străine sau în Budapesta, respectiv ascultătorilor de ştiințe mai înalte, să se dea stipendii mai mari decât acelora care studiază în provincie şi respectiv în şcoli inferioare; stipendiile anuale, destinate celor dintâi, să nu fie mai mari de 500 fl. şi mai mici de 300fl., - iar pt cei din urmă să nu fie mai mari ca 300 fl.

g). După expirarea celor 50 de ani menții la punctul e, carnetele capitalizate să se adauge la capital şi cantitatea mărită prin cametele acestora să se privească ca o sumă capitală, şi apoi din venitul acestei sume trei cincimi să se capitalizeze şi cu interesele intereselor lor iară cincizeci de ani, amăsurat computului de „anatocism".

h).Din cele două cincimi, ce rămân din venitele acestei sume principale- scoțîndu-se afară spesele pentru purtarea socotelilor- să se dea iarăşi stipendii studenților distinşi cu calitățile de sub f, însă acum să se extindă stipendierea şi asupra tinerilor cari voiesc a se califica pentru cariera artistică, escă şi învățătorească.

După ce şi al doilea period de cincizeci de ani va decurge, să se compute la capital interesele capitalilizate, şi cantitatea mărită prin cametele acelora să se privească de o nouă sumă capitală, şi după aceea jumătate din venitele sumei acesteia să capitularizeze, precum s-a arătat sub e. şi g.,iară cincizeci de ani.

k). Din a doua jumătate a venitului acestei sume, susţrăgând spesele pentru purtarea cheltuielilor, să se ajute după principiile de mai sus mai mulți tineri studenți, însă atunci să se remunereze din venit şi preoți şi învățători săraci cu însuşiri eminente, şi îmbătrâniți.

l). După trecerea şi a rândului al treielea de cincizeci de ani, să se adauge la capital cantitatea adunată din camete şi din jumătatea acestor camete ilizate, şi astfel să se facă o sumă principală stabilă, însă atunci să încete capitalizarea ulterioară.

m). Cu toate acestea din a zecea parte a venitului ântregii fundațiuni, să se facă un fond de rezervă pentru încunjurarea pierderilor posibile de capital a confuziunilor ce s-ar putea naşte din neräspunderea cametelor,- dacă prin separarea zecii din venitul curat pentru fondul de rezervă, fondul acesta s-ar mări într-atâta, încât să ajungă a cincea parte din suma principală a fundațiunii, fondul de rezervă să se adauge la fondul principal, şi să se înceapă un nou fond de rezervă pentru scopul de mai sus, tot în acelaşi mod.

n). Venitul întreg din suma principală a fundațiunei- cu separarea şi economisirea fondului de rezervă să se întrebuințeze pe lângă sus expusele ajutorări, pentru alte scopuri religioase ale romăilor de religiune ortodoxă răsăriteană, după chibzuire a majorității reprezentanței, având în vedere prosperitatea şi înflorirea patriei comune, a bisericii răsăritene ortodoxe, şi a națiunei române.

o). La toate ajutorările ce se dau din această fundațiune,- pe lângă egala cvalificațiune- să aibă întâietate Poyndrii din Bihor, care se trag din neamul moşului meu după mamă, Dimitrie Poynar, dacă vor rămâne credincioşi religiunei răsăritene ortodoxe.

p). Cunoscând zelul dezinteresat al tuturor membrilor națiunei române, în privința promovării bunei stări a națiunei sale, sunt convins că toți membrii reprezentanței vor lua asupra lor osteneala împreunată cu afacerile şi îngrijirile reprezentanței fără vreo remunerare materială, simțindu-se remunerați prin conştiința, că au ajutat şi ei la prelucrarea materiei date de mine spre înflorirea iubitei națiuni.

q). Până când la națiunea română se va înființa pe cale constituțională, o adunare națională, un congres sau un alt organizator autonom, reprezentanța fundațiunei dă seamă despre administrarea sa numai publicului mare, astfel că, nealterându-se suprainspecțiunea regimului de stat, socotelile se dau judecății publice prin foaia oficială ungurească, prin trei foi române mai răspândite;- iar dacă națiunea va câştiga o corporațiune organică autonomă, socotelile se substern aceleia spre aprobare, apoi se prezentează regimului de stat unguresc, şi în modul arătat mai sus, se dau publicității,- şi dacă în administrare s-ar comite erori sau fapte

în contra dispoziţiunilor acestora sau poate defraudaţiuni, rog şi împuternicesc pe înaltul regim unguresc pentru emandare, în virtutea dreptului său de suprainspecţiune; de altmintrelea eu înţeleg o astfel de inspecţiune guvernială, care va fi normală şi definită prin lege.

r). Reprezentanţa are dreptul exclusiv de a împărţii stipendiile şi ajutoarele la aceia, cari în urma concursurilor publicate în trei foi române, în intervale cuviincioase, şi în înţelesul punctelor f, h, k, n, şi o prin majoritate de voturi se vor recunoaşte mai demni.

s). Dacă cu timpul biserica ortodoxă răsăriteană din patrie s-ar constitui astfel, ca sârbii cu românii răsăriteni să ţină împreună sinoadele biserceşti, sau dacă în privinţa naţională românii de religiune răsăriteană ar ţinea împreună cu românii greco-catolici, numiţi astfel uniţi, congrese sau alte adunări naţionale permise de lege,- în astfel de adunări mestecate, fundaţiunea mea nicicând sub nici un titlu să nu se poată face obiect de discusiune;- asupra soartei acestei fundaţiuni nu numai votul, dar nici chiar apiniunea sârbului şi a românului unit să nu se asculte.

8). Pentru executarea testamentului meu rog pe iubiţii şi onoraţii mei amici: dd. Michail Szeher, Georgiu Ioanoviciu de Dulo şi Valeamare, şi pe George Grabovski deApahida- de la a căror amiciţie ce mi-au arătat în decursul vieţii, sper şi aştept că ei vor lua sarcina aseasta asupra lor şi vor executa testamentul meu cu conştiiciozitate.

9). La caz când în testamentul meu s-ar ivi astfel de îndoieli, după cari drepturile soţiei mele s-ar vedea a fi în colisiune cu interesele massei ce testez, sau cu drepturile erezilor mei, rog pe executorii testamentului meu şi pe autoritatea competentă, a explica astfel de îndoieli în tot cazul în favorul soţiei mele, pentru că în lumea aceasta numai faţă de soţia mea iubită mă simt dator cu recunoştiinţă, şi de aceea în nici un caz nu aş vrea să o amărăsc.

10). Rog pe executorii testamentului meu, să binevoiască a transpune, respectiv a trimite pe cale oficioasă, copiile autentice ale testamentului acestuia: iubitei mele soţii, nepotului Michail Mandrino, magistratului pestan, rudeniei mele Ioan Poynar sen. locuitor în Oradea mare, Mitropolitului românilor oertodocşi răsăriteni din Ungaria şi Transilvania, Episcopilor români răsăriteni din Arad şi Caransebeş, şi dacă în decursul timpului s-ar mai înfiinţa şi aiurea o episcopie, şi aceleia, şi în fine regimului unguresc din patrie.

Pentru ca dispoziţiunile acestea testamentare sub decursul timpului să nu se dea uitării, dispun ca testamentul acesta să se citească în toţi anii în toate bisericile parohiale române răsăritene, la 9 februarie, căl. vechi, ca în ziua naşterii mele.

Cu aceasta închei ceea ce mai am încă la inimă.

Dumnezeu cu voi, iubită patrie şi naţiune, iubită soţie şi neamuri! Dumnezeu cu voi, iubiţi amici!

S-a făcut în două exemplare asemenea dintre cari unul s-a trimis Păr. Arhiepiscop şi Mitropolit gr.or. Andrei Baron de Şaguna, şi celălalt magistratului liberii r. cetăţi Pesta.(aceste cuvinte dunt şterse.)

Pesta, anul 1869.

Suplimentar declar că, până când economia mea de afară va fi proprietatea massei, locuinţele acelea şi partea din grădină cari le-am folosit cu familia mea, să rămână la dispoziţiunea liberă a soţiei mele.

Pesta, în 4 Novembre, 1869. (L.S.)Emanuil Gozsdu. p.

Subscrişii adeverim fidel, că fiind recercaţi prin Ilustratea Sa dl. Jude la suprema curie reg. ung. Emanuil Gozsdu, ne-am înfăţişat cu toţii împreună la dnia sa, care, trupeşte ce e drept bolnăvicios, sufleteşte însă în stare deplin sănătoasă, a declarat verbal înaintea noastră documentul acesta de descoperire a propriei sale voinţe din urmă şi a subscris în prezenţa noastră a tuturora. Însemnăm că ştergerea a celor trei cuvinte de pe faţa din urmă a documentului acestuia, şirul 27, s-a făcut dorinţa testatorului.

Ioan Puşcariu, m. p. jude la supr.curie r.u. Florian Varga, m. p. adv. comun şi cambial Atanasiu Cimponeriu, m.p. secretar ministerial Simeon Popovici, m.p. septemvir pensioat Ioan Aldulean, m. p. jude la suprema curie r.u.

Ca martori receraţi.

Nr. 5814/1870. Acest testament s-a publicat în mod legal în şedinţa judecătoriei a lib. reg cetăţii Pesta, ţinută în ziua mai jos însemnată. Pesta în 3 Faur 1870.

Ludovig Bogisich, m. p. jude primariu. Nicolau Gyorky, m. p. actuariu judecătoresc. Sibiu,9 februarie 1899 ”

Fundaţia Gojdu şi decretul regelui Carol al II-lea

„Fondaţiunea lui Gojdu” administrează o avere formată din: bunuri imobile: - un complex arhitectonic compus din opt edificii cu câte patru nivele, şapte dintre ele situate în lanţ continuu, legate printr-un lung pasaj, toate situate în centrul Budapestei, străzile Kirâly, Dob şi Hollo, pe frontispiciul clădirii principale fiind pusă inscripţia „Gozsdu udvar” („Curtea Gojdu”); valori bancare (sume de bani d în bănci, 2.306 acţiuni diverse, titluri de împrumuturi publice şi acţiuni depozitate la Băncile „Pesti Hazai ElsoTakarekpenztâr” şi,”Hazai Bank” din Budapesta, precum şi obiecte de valoare. Valoarea iniţială, în anul 1870 a patrimoniului Fundaţiei Gojdu era de 178.000 florini estimată, în 1917, la 8.000.000 de coroane. La 14/19 august 1880, au fost adoptate *Statutele Fundaţiunii Gojdu,* care reprezentau, alătui Testamentul din 4 noiembrie 1869, documentele juridice care reglementau activitatea Fundaţiei. Conform Testamentului, din Reprezentanţa Fundaţiei făceau parte mitropolitul ortodox român al Ardealului şi toţi episcopii ortodocşi români din Ungaria şi Transilvania, alături de „încă trei bărbaţi civili”. În primul an de funcţionare. 1898-1899, au fost acordate patru burse, iar din anul următor peste 100. În anul şcolar 1898-1899, s-au acordat 127 burse. în cei 48 de ani de activitate, Fundaţia Gojdu acordat 4.455 de burse de studii şi 928 de ajutoare financiare tinerilor români ortodocşi din Ungaria şi Transilvania. Dintre bursierii celebri ai Fundaţiei îi amintim pe Victor Babeş, Octavian Goga, Ioan Lupaş, Traian Vuia,. Constantin Daicoviciu, Aron Cotruş etc. Pentru a evita diminuarea valorii patrimoniului, Emanoil Godju a stipulat în testament condiţia capitalizării anuale a unei părţi a dobânzilor cuvenite şi a stabilit o proporţie existent şi rata anuală a dobânzilor destinate cheltuielilor pentru burse şi alte ajutoare date tinerilor români ortodocşi, care să susţină dezvoltarea patrimoniului Fundaţiei. Gojdu a exprimat valabilitatea obligatorie a testamentului său cel puţin până în anul 2070, fără a prevedea lichidarea lui în acel an. Totodată era . interzicerea vânzării surselor productive ale patrimoniului, precum şi transpunerea sa în bani până în anul 2010,. conservându-1 astfel ca sursă productivă pentru cei 200 de ani de activitate.După anul 1920, patrimoniul Fundaţiei Gojdu a rămas în întregime în Ungaria, Reprezentanţa Fundaţiei funcţionând la Sibiu, grupată în jurul Mitropolitului Ardealului (preşedintele de jure), iar „Administraţia Fundaţiei” la Budapesta, pe str. Hollo, nr. 8, în complexul de clădiri al Curţii Gojdu. Beneficiarii testamentari ai Fundaţiei Gojdu devin, din acest moment, tinerii studioşi români ortodocşi din România, fostele provincii Transilvania, Banat şi părţile vestice, respectiv Ungaria, Serbia şi Slovacia. În consecinţă, Reprezentanţa din Sibiu şi Mitropolia Ortodoxă a Transilvaniei au solicitat Guvernului României să poarte negocieri cu Guvernul Ungariei pentru a asigura astfel funcţionarea prevederilor testamentare privind patrimoniul Fundaţiei Gojdu. Conform art. 249 al Tratatului de Pace de la Trianon din 1920, Ungaria avea obligaţia de a restitui patrimoniul Fundaţiei titularilor. În urma negocierilor purtate între 1924 şi 1934, la 27 noiembrie 1937 a fost semnat acordul dintre România şi Ungaria privind restituirea patrimoniului Fundaţiei. Acordul definitiv din 1937 a fost ratificat de România în 1938 şi de Ungaria la 20 iunie 1940. Datorită izbucnirii celui de-al Doilea Război Mondial, acordul bilateral nu a mai fost aplicat, iar patrimoniul Fundaţiei Gojdu a fost naţionalizat de Guvernul comunist din Ungaria în 1952. Astfel, activitatea Fundaţiei a fost întreruptă atât în România, cât şi în Ungaria. în anul 1996, din iniţiativa ierarhilor ortodocşi din Mitropolia Ardealului şi Mitropolia Banalului, cu sprijinul Mitropolitului Antonie Plămădeală, Fundaţia Gojdu şi-a reluat activitatea, având sediul la Sibiu, str. Nicolae Bălcescu, nr. 36. Între anii 1998 şi 2004, s-au purtat discuţii între guvernul României şi cel al Ungariei încercându-se restituirea patrimoniului Fundaţiei Gojdu. În octombrie 2005, primul ministru al României, Călin Popescu Tăriceanu şi ministrul de externe Mihai Răzvan Ungureanu, au semnat cu guvernul maghiar un controversat acord care prevedea înfiinţarea, conform legislaţiei ungare, Funda%C8%9Bia_Gojdu - citenote-mitropolie-1 a unei fundaţi publice româno-ungare „Gojdu„. Negocierile şi acordul constituie o sfidare a voinţei lui Emanuil Gojdu, exprimată în testament. Din fericire, Ordonanţa de urgenţă, promovată de guvernul Tăriceanu pentru aprobarea acordului, a fost respinsă de parlament şi de preşedinţie. în prezent problema Fundaţiei este în coadă de peşte, dar statul ungar administrează de facto toate proprietăţile, în dispreţul voinţei testamentare a lui Emanuil Gojdu şi a acordurilor semnate cu Statul Român. Lăsăm la latitudinea cititorilor noştri să aprecieze calificarea şi patriotismul celor care au negociat patrimoniul Fundaţiei Emanoil Gojdu, punându-le la dispoziţie principalele documente ale acestei adevărate instituţii româneşti.

IOAN CORNEANU

SESIUNE DE COMUNICĂRI ŞTIINŢIFICE LA CÂMPULUNG

Sâmbătă 17 Octombrie 2015, începând cu ora 10, în Cancelaria renumitului Colegiu ,,Dinicu Golescu" din Câmpulung, SOCIETATEA DE ŞTIINŢE ISTORICE - Filiala ,,Muşcelul" - Câmpulung Muşcel s-a desfăşurat ,,PROGRAMUL SESIUNII DE COMUNICĂRI ŞTIINŢIFICE" - Ediţia a XI-a, dedicată Centenarului Marii Uniri din anul 1918 - urmare a Primului Război Mondial (1914 - 1918) sub îndrumarea neobositului profesor Vintilă Purnichi. La această Sesiune de Comunicări Ştiinţifice au participat 25 de personalităţi, ofiţeri, persoane iubitoare de istorie adevărată din Bucureşti, Câmpulung, Godeni, Voineşti - Muscel, Dragoslavele, Piteşti şi alte localităţi. Au prezentat referate:

1. Ec. Radu Petrescu - Bucureşti - ,,Preoţii musceleni, făuritori ai României Mari".
2. Prof. Marin Bădescu - Câmpulung - ,,Castrul roman de la Voineşti-Muscel".
3. Prof. Constantin Catrinu - Câmpulung - ,,Partizanii musceleni din M-ţii Muscelului şi M-ţii Făgăraşului în luptă cu Armata Roşie care a instaurat ciuma comunistă la noi în ţară".
4. col. (r) Dumitru Badea - Câmpulung - ,,Mareşalul Ion Antonescu şi problema evreilor".

5. col. (r) Ghe. Puiu - Câmpulung - ,,Generalul polonez Leonard Mociunski participant la al II-lea Război Mondial" .
6. Ing. Const. Agricola Miu - Godeni - Constantin cel Mare - primul împărat creştin al românilor".
7. col. (r) Ghe. Cristache - Bucureşti ,,Câmpulungeanul Lt. col. Grigore Grecescu în apărarea Câmpulungului (Oct.1916)".
8. Prof. dr. Ion Todea - ,,Cauzele şi consecinţele răscoalei lui Horea, Cloşca şi Crişan (1783)".
9. Nuşa Cantemir - Piteşti - ,,Măicuţa Hociotă (1896- 1977) de la Sf. Mânăstire Nămăieşti, martir în Primul Război Mondial".
10. Preot Cîrstina Ghe. - Dragoslavele - Două biserici muscelene - lagăre în Primul Războiu Mondial".
11. Prof. Claudiu Călcâi - Câmpulung - ,,Farmacistul Gabriel Dumitriu din Câmpulung şi dezvoltarea turismului în Muscel".
12. Prof. Lavinia Bădulescu - Câmpulung - ,,Eroii musceleni din Câmpulung, participanţi în Primul Război Mondial".

Toate referatele au fost dezbătute, completate şi comentate de cei prezenţi până în jurul orei 17, când ne-am retras spre casele noastre mai bogaţi în istorie adevărată.

CASTRUL DE LA VOINEŞTI – MUSCEL

La 17 oct. 2015, în cadrul Sesiunii de Comunicări Ştiinţifice de la Câmpulung, dl. prof. Marin I. Bădescu a prezentat problema Castrului de la Voineşti – Muscel. După cum spunea distinsul profesor în cartea sa ,,Complexul roman de la Voineşti-Muscel" -Editura Muscel 2000, prezenţa romană la Voineşti –Muşcel îşi are istoria ei, destul de frământată şi controversată iar cercetările ei au început în 1969 cu învăţătorul C. Becleanu şi un grup de pionieri şi elevi inimoşi de la Şcoala Generală din Voineşti – com. Lereşti, jud.Argeş. Primul sondaj arheologic s-a făcut la MĂILĂTOAIA (Malul lui Cocoş) – loc intrat în istorie începând cu ruinele unei construcţii romane. În 1970, dl.profesor Marin Bădescu înştiinţează Institutul de Arheologie Bucureşti, anunţând prezenţa unei fortificaţii romane pe teritoriul localităţii VOINEŞTI – MUSCEL. Prin poziţia strategică, castrul de la Voineşti se aseamănă cu alte castre din ţară. Vestigiile romane de la Voineşti- Muscel, ar aparţine sec. al II-lea d.Hr. şi ,,avea misiunea de a asigura paza celei mai lesnicioase şi importante căi de legătură dintre Muntenia şi Transilvania prin pasul Bran". (D.Tudor, Oraşe, târguri şi sate în Dacia romană, Ed. Ştiinţifică, Bucureşti 1968, pag.243). Cu toate insistenţele d-lui profesor Marin Bădescu, aceste descoperiri arheologice au fost ignorate, superficial cercetate. De aceea a revenit şi în 1972 cu un nou raport la organele competente. În 1974 arheologul Vlad ZIRRA propune cercetarea şi poate chiar restaurarea ,,termelor" în raportul preliminar trimis Muzeului orăşenesc Câmpulung. Tot în 1974 profesorul Marin Bădescu se adresează din nou Institutului de Arheologie din Bucureşti, propunând cercetarea acestor ,,terme". Nici Muzeul din Câmpulung, nici Institutul de Arheologie nu au dat curs acestei propuneri. De ce!? Cât mai aşteptăm ca factorii implicaţi să se apuce de treabă!? Dl. profesor a ieşit la pensie... dar nu cedează. Vestigiile romane de la VOINEŞTI – MUSCEL ne aşteaptă. Aşteptăm deteriorarea lor!?

PAGINĂ REALIZATĂ DE NUŞA CANTEMIR

FELICITĂRI DE „SFÂNTUL DUMITRU“

Primarul GHEORGHE STANCU, în numele colectivului de angajaţi ai Primăriei Bascov, urează tuturor celor care îşi serbează onomastica cu ocazia "Sfântul Dumitru", un călduros "La mulţi ani!"

ION GEORGESCU, primarul Oraşului Mioveni, urează locuitorilor din localitate care îşi serbează ziua de "Sfântul Dumitru", să aibă parte numai de bucurii, împliniri şi fericire! „La mulţi ani!"

Primarul comunei Bogaţi - ION GÎRLEANU, urează cetăţenilor din această comună, cu ocazia "Sfântului Dumitru", un călduros "LA MULŢI ANI!" şi împlinirea tuturor dorinţelor!

Notarul public GRANCIU AUREL urează colaboratorilor şi colegilor care îşi serbează onomastica cu ocazia "Sfântului Dumitru" "La mulţi ani"!

Biroul Judecătoresc VASILE IORDACHE, transmite cetăţenilor judeţului Argeş cu ocazia "Sfântului Dumitru", cele mai sincere urări de bine, împlinire şi sănătate! „La mulţi ani!"

NICOLAE OIŢĂ, director general al SC ARGINTEX Piteşti SA, urează angajaţilor, clienţilor şi prietenilor, cu ocazia "Sfântului Dumitru", un călduros „LA MULŢI ANI!"

Nicolae Smădu, primarul comunei Domneşti, urează tuturor, cu ocazia "Sfântului Dumitru" fericire şi împlinirea tuturor dorinţelor!

Primarul comunei Coşeşti, ELISABETA TUDOSE urează consătenilor sărbătoriţi de "Sfântul Dumitru", o viaţă senină ca o zi de primăvară! „La mulţi ani"!

Primarul comunei Albeştii de Argeş, SAVA VASILE, urează tuturor cetăţenilor care îşi serbează onomastica de "Sfântul Dumitru", tradiţionalul şi nemuritorul "La mulţi ani"!

DUMITRU SECĂREANU, primarul comunei Dâmbovicioara, urează cetăţenilor din această localitate, de "Sfântul Dumitru", să aibă parte numai de bucurii, împliniri şi fericire! "La mulţi ani"!

Cu ocazia "Sfântului Dumitru", primarul comunei Răteşti, MATEI GHEORGHE, urează cetăţenilor comunei, tradiţionalul „La mulţi ani"!

MIHAIL BĂRBUCEANU, primarul oraşului Ştefăneşti, doreşte să ureze tradiţionalul „La mulţi ani", tuturor celor care îşi serbează onomastica de "Sfântul Dumitru"!

ION DUMITRU, primarul comunei Albota, urează tuturor, cu ocazia "Sfântului Dumitru", fericire şi împlinirea tuturor dorinţelor! „La mulţi ani"!

ION IONESCU, primarul comunei Cicăneşti, transmite cu ocazia "Sfântului Dumitru" fericire şi numai bucurii! „La mulţi ani"!

Cu ocazia "Sfântului Dumitru", primarul comunei Stoeneşti, MARIN ION, transmite sincere urări de sănătate şi fericire! „La mulţi ani!"

Primarul comunei Valea Iaşului,domnul BARBU NICOLAE, urează tradiţionalul „La mulţi ani" tuturor sărbătoriţilor comunei!

Primarul Ionel Dulamă al comunei Rucăr, urează cetăţenilor sărbătoriţi de "Sfântul Dumitru" tradiţionalul „La mulţi ani!" şi o viaţă senină ca o zi de primăvară!

CASA DE AJUTOR RECIPROC a pensionarilor militari, prin preşedinte col. (r) Brezan Ioan, urează tuturor colaboratorilor tradiţionalul "La mulţi ani"!

ASOCIAŢIA CADRELOR MILITARE ÎN REZERVĂ, prin preşedinte col. (r) Ţânţarcu Alexandru, urează pensionarilor militari, cu ocazia "Sfântului Dumitru", un călduros "La mulţi ani"!

Primarul comunei Băiculeşti - Nicolae Dragnea urează cetăţenilor din comună sarbătoriţi de "Sfântul Dumitru", fericire şi numai bucurii! "La mulţi ani"!